ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 10ης Μαρτίου 2009 *

Στην υπόθεση Τ-249/06,

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), πρώην Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, με έδρα το Nikopol (Ουκρανία),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), πρώην Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, με έδρα το Dnipropetrovsk (Ουκρανία),

εκπροσωπούμενες αρχικά από τους H.-G. Kamann και P. Vander Schueren και στη συνέχεια από τον P. Vander Schueren, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τον J.-P. Hix, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζομένου από

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον H. van Vliet και T. Scharf, στη συνέχεια από τους M. van Vliet και K. Talabér-Ricz,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 954/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας, την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) 2320/97 και (ΕΚ) 348/2000 του Συμβουλίου, τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης και επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και Κροατίας και Ουκρανίας (ΕΕ L 175, σ. 4),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και S. Soldevila Fragoso, δικαστές,

γραμματέας: K. Pocheć, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Ιουνίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 2, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 461/2004 του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 77, σ. 12, στο εξής: βασικός κανονισμός),

θέτει τα κριτήρια βάσει των οποίων τα κοινοτικά όργανα προβαίνουν σε δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας. Το άρθρο αυτό έχει ως εξής:

«Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. Όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που διαμορφώνεται δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις σύγκρισης, πραγματοποιούνται προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο [ισχυρισμός] και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών. Πρέπει να αποφεύγεται οποιαδήποτε επανάληψη προσαρμογής που έχει ήδη γίνει, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για εκπτώσεις επί της τιμής και επιστροφές, για τις ποσότητες και για το στάδιο εμπορίας. Όταν πληρούνται οι προκαθορισμένες προϋποθέσεις, είναι δυνατό να πραγματοποιούνται προσαρμογές, όσον αφορά τους ακόλουθους παράγοντες.

[…]

θ) Προμήθειες

Πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές στις προμήθειες που έχουν καταβληθεί σε σχέση με τις υπό εξέταση πωλήσεις. Ο όρος "προμήθειες" εννοείται ως το περιθώριο κέρδους ενός εμπόρου του προϊόντος ή του ομοειδούς προϊόντος αν οι εργασίες αυτού του εμπόρου είναι παρόμοιες με εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας.

[…]»

2 Το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού αφορά τον προσδιορισμό της υπάρξεως ζημίας. Το άρθρο αυτό προβλέπει τα εξής:

«[…]

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών, είτε σε απόλυτα μεγέθη, είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η κοινοτική βιομηχανία ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι από αυτούς δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

[…]

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας· σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται: το γεγονός ότι η μια βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις· το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων,

των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης ικανότητας παράγοντες επηρεάζοντες τις κοινοτικές τιμές οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν ζημία κατά την έννοια του [βασικού] κανονισμού. Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι ο όγκος και/ή το επίπεδο των τιμών, όπως αυτά έχουν καθοριστεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν σημαντικές.

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

[…]»

3 Το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού φέρει τον τίτλο «Έναρξη της διαδικασίας». Στην παράγραφό του 4 ορίζει τα ακόλουθα:

«Η έναρξη έρευνας βάσει της παραγράφου 1 επιτρέπεται μόνον αφού έχει διαπιστωθεί, μετά από εξέταση του βαθμού στήριξης της καταγγελίας ή αντίθεσης προς αυτήν που έχουν εκφράσει οι κοινοτικοί παραγωγοί του ομοειδούς προϊόντος, ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Γίνεται δεκτό ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί "εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας", αν υποστηρίζεται από κοινοτικούς παραγωγούς των οποίων η αθροιστική παραγωγή αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξή του προς την καταγγελία, είτε αντιτίθεται σε αυτήν. Εντούτοις, η έναρξη έρευνας δεν είναι δυνατή, όταν οι κοινοτικοί παραγωγοί που υποστηρίζουν ρητώς την καταγγελία αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 25 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί η κοινοτική βιομηχανία.»

4 Τέλος, το άρθρο 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού έχει ως ακολούθως:

«Σε περίπτωση που κρίνεται ότι μια αίτηση τήρησης του απορρήτου είναι απορριπτέα και ο παρέχων την πληροφορία είτε δεν είναι διατεθειμένος να καταστήσει ευρύτερα γνωστή την πληροφορία, είτε να επιτρέψει την κοινοποίησή της σε γενικόλογη ή περιληπτική μορφή, η πληροφορία αυτή είναι δυνατό να μη λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν αποδεικνύεται από έγκυρες πηγές ότι είναι ορθή […]»

Ιστορικό της διαφοράς

5 Οι προσφεύγουσες, Nikopolsky Seamless Tubes Plant «Niko Tube» ZAT, νυν Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) (στο εξής: Niko Tube), και Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, νυν Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) (στο εξής: NTRP), είναι ουκρανικές εταιρίες που παράγουν σωλήνες χωρίς συγκόλληση. Οι προσφεύ-

γουσες συνδέονται με δύο εταιρίες πωλήσεως: τη SPIG Interpipe, εγκατεστημένη στην Ουκρανία, και τη Sepco SA, εγκατεστημένη στην Ελβετία.

6 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλε στις 14 Φεβρουαρίου 2005 η επιτροπή άμυνας της βιομηχανίας σωλήνων από χάλυβα χωρίς συγκόλληση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, η Επιτροπή κίνησε μια διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή κίνησε επίσης δύο ενδιάμεσες επανεξετάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, σχετικά με τους δασμούς αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα χωρίς συγκόλληση, καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και Κροατίας και Ουκρανίας. Η ανακοίνωση για την έναρξη των διαδικασιών αυτών δημοσιεύθηκε στις 31 Μαρτίου 2005 (ΕΕ C 77, σ. 2).

7 Η έρευνα σχετικά με το ντάμπινγκ και τη ζημία που προκύπτει από αυτό κάλυψε την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 31ης Δεκεμβρίου 2004 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Η εξέταση των χρήσιμων για την εκτίμηση της ζημίας τάσεων κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2001 μέχρι το τέλος της περιόδου έρευνας.

8 Λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού των κοινοτικών παραγωγών, η Επιτροπή επέλεξε, σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, ένα δείγμα πέντε κοινοτικών παραγωγών για τις ανάγκες της έρευνας. Κατά την αρχική του σύνθεση, το δείγμα αυτό περιελάμβανε τους ακόλουθους πέντε κοινοτικούς παραγωγούς: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (στο εξής: V & M France), V & M Deutschland GmbH (στο εξής: V & M Deutschland). Επειδή η Benteler Stahl/Rohr αποφάσισε να μη συνεργαστεί, η Επιτροπή την αντικατέστησε με τη Rohrwerk Maxhütte GmbH.

9 Με έγγραφα της 6ης Ιουνίου και της 14ης Ιουλίου 2005 οι προσφεύγουσες, καθώς και η SPIG Interpipe και η Sepco, απέστειλαν στην Επιτροπή τις απαντήσεις τους στο

ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ. Οι επιτόπιοι έλεγχοι στις εγκαταστάσεις των προσφευγουσών και σ' αυτές της SPIG Interpipe διενεργήθηκαν στο διάστημα μεταξύ 17 και 26 Νοεμβρίου 2005.

10 Στις 27 Φεβρουαρίου 2006 η Επιτροπή απηύθυνε στις προσφεύγουσες το πρώτο έγγραφο της «τελικής αποκαλύψεως στοιχείων» που περιελάμβανε λεπτομερώς τα πραγματικά περιστατικά και τους λόγους για τους οποίους η ίδια πρότεινε τη λήψη οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ. Με έγγραφο της 22ας Μαρτίου 2006 οι προσφεύγουσες αμφισβήτησαν επισήμως τα συμπεράσματα της Επιτροπής, όπως αυτή τα εξέθεσε στο πρώτο έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων. Υποστήριξαν ότι η Επιτροπή εσφαλμένα περιέλαβε στοιχεία σχετικά με προϊόντα που δεν κατασκεύαζαν οι προσφεύγουσες, ότι η Επιτροπή είχε συγκρίνει την κανονική αξία και την τιμή εξαγωγής σε διαφορετικά εμπορικά στάδια, πράγμα το οποίο αντιβαίνει προς το άρθρο 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, και ότι, εκλαμβάνοντας τη Sepco ως εισαγωγέα και καθορίζοντας την τιμή εξαγωγής με ανακατασκευή, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.

11 Στις 24 Μαρτίου 2006 η Επιτροπή διοργάνωσε μιαν ακρόαση, παρουσία των προσφευγουσών, προκειμένου να συζητήσει το ζήτημα του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ και την προσφορά τους προς ανάληψη υποχρεώσεων σχετικά με τις τιμές. Στις 30 Μαρτίου 2006 πραγματοποιήθηκε μια άλλη ακρόαση, σχετικά με τη ζημία.

12 Με τηλεομοιοτυπία της 3ης Απριλίου 2006 οι προσφεύγουσες υπέβαλαν στην Επιτροπή αίτημα παροχής πληροφοριών σχετικά με τη συνεργασία της κοινοτικής βιομηχανίας στην έρευνα.

13 Στις 24 Απριλίου 2006 η Επιτροπή εξέδωσε το δεύτερο έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων. Με το έγγραφο αυτό η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα περί αποκλεισμού ορισμένων προϊόντων που δεν κατασκεύαζαν οι προσφεύγουσες από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, ήτοι προϊόντων καλυπτομένων από τον αριθμό ελέγχου προϊόντων (στο εξής: ΑΕΠ) ΚΕ4. Προέβη σε προσαρμογή των τιμών πωλήσεως της Sepco, όχι πλέον βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, αλλά βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού. Τέλος, με το έγγραφο αυτό, η Επιτροπή παρέσχε πληροφορίες σχετικά με τη συνεργασία της κοινοτικής βιομηχανίας.

14 Με τηλεομοιοτυπία της 26ης Απριλίου 2006 οι προσφεύγουσες υπενθύμισαν στην Επιτροπή ότι τα παρασχεθέντα, σε απάντηση στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ, στοιχεία τα οποία επαλήθευσαν υπάλληλοι της Επιτροπής αποδεικνύουν ότι οι προσφεύγουσες δεν κατασκεύαζαν τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 ατομικούς σωλήνες.

15 Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν, με έγγραφο της 4ης Μαΐου 2006, τις πλήρεις παρατηρήσεις τους επί του δευτέρου εγγράφου τελικής αποκαλύψεως στοιχείων στην Επιτροπή.

16 Με έγγραφο της 30ής Μαΐου 2006 η Επιτροπή εξήγησε στις προσφεύγουσες τους λόγους για τους οποίους δεν είχε δεχθεί την από 22 Μαρτίου 2006 προσφορά τους περί αναλήψεως υποχρεώσεων.

17 Στις 7 Ιουνίου 2006 η Επιτροπή εξέδωσε και δημοσίευσε την πρότασή της κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας, την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) 2320/97 και (ΕΚ) 348/2000 του Συμβουλίου, τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης και επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και Κροατίας και Ουκρανίας.

18 Με τηλεομοιοτυπία που περιήλθε στις 26 Ιουνίου 2006 στις προσφεύγουσες στις 19:06, η Επιτροπή απάντησε στα επιχειρήματα που προέβαλαν οι προσφεύγουσες με την τηλεομοιοτυπία της 26ης Απριλίου 2006 και το έγγραφο της 4ης Μαΐου 2006, με εξαίρεση το επιχείρημα σχετικά με την έλλειψη συνεργασίας της κοινοτικής βιομηχανίας. Με έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2006 προς τις προσφεύγουσες που παρέλαβαν οι τελευταίες στις 27 Ιουνίου 2006, η Επιτροπή απάντησε στα σχόλια των προσφευγουσών σχετικά με τη συμμετοχή της κοινοτικής βιομηχανίας στη διαδικασία.

19 Στις 27 Ιουνίου 2006 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 954/2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας, την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) 2320/97 και (ΕΚ) 348/2000 του Συμβουλίου, τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης και επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και Κροατίας και Ουκρανίας (ΕΕ L 175, σ. 4, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

20 Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό το Συμβούλιο επέβαλε δασμούς αντιντάμπινγκ 25,1 % στις εκ μέρους των προσφευγουσών εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, από σίδηρο ή χάλυβα.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

21 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Σεπτεμβρίου 2006, οι προσφεύγουσες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία την 1η Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Με διάταξη της 16ης Ιανουαρίου 2007 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε το αίτημα παρεμβάσεως. Με έγγραφο της 27ης Φεβρουαρίου 2007 η Επιτροπή πληροφόρησε το Πρωτοδικείο ότι παραιτείτο από το δικαίωμα καταθέσεως υπομνήματος παρεμβάσεως, αλλά θα μετείχε στην επ' ακροατηρίου συζήτηση.

23 Επειδή μεταβλήθηκε η σύνθεση των τμημάτων του Πρωτοδικείου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο δεύτερο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.

24 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον τις αφορά·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

25 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

26 Προς στήριξη του αιτήματός τους ακυρώσεως οι προσφεύγουσες επικαλούνται έξι λόγους. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη στοιχεία σχετικά με σωλήνες που δεν κατασκεύαζαν οι ίδιες, για τις ανάγκες του υπολογισμού της κανονικής αξίας, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, στηριζόμενο, για τις ανάγκες του προσδιορισμού της ζημίας, σε στοιχεία σχετικά με τους πέντε κοινοτικούς παραγωγούς που επελέγησαν δειγματοληπτικά, ενώ οι εν λόγω παραγωγοί δεν είχαν συνεργαστεί πλήρως και ανεπιφύλακτα, παρέβη το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, και το άρθρο 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι, λόγω της ελλείψεως πλήρους και ανεπιφύλακτης συνεργασίας των δειγματοληπτικά επιλεγέντων κοινοτικών παραγωγών, το επίπεδο υποστηρίξεως της καταγγελίας υπολειπόταν του ελαχίστου προβλεπομένου 25 % της κοινοτικής παραγωγής. Επομένως, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, παραλείποντας να περατώσει τη διαδικασία αντιντάμπινγκ. Στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι το Συμβούλιο, επειδή προέβη σε σχετική προσαρμογή αφαιρώντας από την τιμή πωλήσεως της Sepco ένα ποσό αντιστοιχούν στο ποσό το οποίο λαμβάνει ο αντιπρόσωπος που εργάζεται έναντι προμήθειας, στο πλαίσιο της συγκρίσεως της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, και του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού. Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες απορρίφθηκε από το Συμβούλιο η προσφορά τους προς ανάληψη υποχρεώσεων στοιχειοθετούν προσβολή της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Τέλος, ο έκτος λόγος περιλαμβάνει πέντε σκέλη, αντλούμενα από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και/ή παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, αντιστοίχως, στο πλαίσιο του συνυπολογισμού σωλήνων που φέρεται ότι δεν κατασκεύαζαν οι προσφεύγουσες προς εκτίμηση της κανονικής αξίας, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ελλείψεως συνεργασίας της κοινοτικής βιομηχανίας, στο πλαίσιο της προσαρμογής όσον αφορά την τιμή εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο της απορρίψεως της προσφοράς των προσφευγουσών προς ανάληψη υποχρεώσεων και στο πλαίσιο του συνυπολογισμού των εξόδων πωλήσεως, των διοικητικών δαπανών και άλλων γενικών εξόδων της SPIG Interpipe.

27 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει να εξετάσει μαζί τους ως άνω έξι λόγους σε συνάρτηση με τα πραγματικά περιστατικά προς τα οποία αυτοί συνδέονται.

Επί του υπολογισμού της κανονικής αξίας

28 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου και ενός μέρους του έκτου λόγου, οι προσφεύγουσες στηρίζονται στο ίδιο πραγματικό περιστατικό, ήτοι στο γεγονός ότι η Επιτροπή περιέλαβε στον υπολογισμό της κανονικής αξίας στοιχεία σχετικά με προϊόντα —ορισμένους ατομικούς σωλήνες— τα οποία δεν κατασκεύαζαν οι προσφεύγουσες.

29 Κατά τις προσφεύγουσες, το γεγονός αυτό συνεπάγεται:

— πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως (πρώτος λόγος)

— παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων (πρώτος λόγος)

— προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως (έκτος λόγος).

Επί του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

30 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως δεχόμενο ότι τα στοιχεία σχετικά με τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 ατομικούς σωλήνες και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 δεν είχαν επαληθευθεί και, επομένως, δεν ήταν επαρκώς βέβαια ώστε οι εν λόγω σωλήνες να μη ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Έτσι, το Συμβούλιο παρέβη επίσης την υποχρέωση επιδείξεως επιμελείας και την υποχρέωση να προσδιορίσει την κανονική αξία με εύλογο τρόπο.

31 Οι απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής που έδωσαν οι προσφεύγουσες περιελάμβαναν όλα τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι οι ίδιες δεν κατασκεύαζαν τους εν λόγω σωλήνες. Τα στοιχεία αυτά επαληθεύθηκαν κατά τη διάρκεια των ελέγχων στις εγκαταστάσεις των προσφευγουσών και έγιναν δεκτά χωρίς επιφύλαξη από τους υπαλλήλους της Επιτροπής.

32 Κατά το Συμβούλιο, μολονότι είναι ακριβές νομικά ότι για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία σχετικά με προϊόντα τα οποία δεν κατασκευάζουν οι ενδιαφερόμενοι που αποτελούν το αντικείμενο της οικείας έρευνας, κακώς οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι το καθού παρέβη εν προκειμένω τον κανόνα αυτόν. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι όλες οι κρίσιμες πληροφορίες σχετικά με τις συναλλαγές που αφορούν τον ΑΕΠ ΚΕ4 είχαν ήδη γνωστοποιηθεί με την απάντησή τους στο ερωτηματολόγιο. Για να αποφασίσει να αποκλείσει τις συναλλαγές αυτές από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ έπρεπε να πραγματοποιηθεί νέος επιτόπιος έλεγχος.

33 Έτσι, πρώτον, η Επιτροπή δεν είχε κανένα λόγο να θεωρεί ότι οι κατάλογοι πωλήσεων της SPIG Interpipe περιελάμβαναν συναλλαγές με άλλα προϊόντα πέραν του σχετικού προϊόντος. Ειδικότερα, η αναφορά σε μιαν άγνωστη στην Επιτροπή ουκρανική κατασκευαστική προδιαγραφή, για την οποία δεν εδίδετο καμία εξήγηση, δεν

δημιούργησε υποψίες στην Επιτροπή όσον αφορά τη δυνατότητα να μην αντιστοιχούν στο σχετικό προϊόν οι επίμαχοι εν προκειμένω ατομικοί σωλήνες. Επιπλέον, οι πληροφορίες που θεωρείται ότι αποτελούν ένδειξη ότι οι επίμαχες συναλλαγές δεν αφορούσαν το σχετικό προϊόν καταλαμβάνουν μόλις έξι γραμμές σε ένα σύνολο άνω των 16 000 γραμμών στοιχείων σχετικά με τις πωλήσεις και εμφανίζονται μόνο σε έξι τετραγωνίδια σε σύνολο 600 000 και πλέον στους πίνακες που συμπλήρωσαν οι προσφεύγουσες.

34 Δεύτερον, μολονότι η Επιτροπή όντως επαλήθευσε συνολικά τους καταλόγους πωλήσεων που παρέσχαν οι προσφεύγουσες, δεν εξακρίβωσε αν οι πωλήσεις αφορούσαν πράγματι το σχετικό προϊόν, καθόσον δεν είχε τέτοιο καθήκον. Αντιθέτως, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι συναλλαγές που αφορούν τους ατομικούς σωλήνες που υπάγονται στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 αφορούσαν το σχετικό προϊόν. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια του ελέγχου, η Επιτροπή δεν προέβαλε το ζήτημα των υπαγομένων στον ΑΕΠ ΚΕ4 σωλήνων, δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν ακόμη υποβάλει το αίτημα αποκλεισμού των συναλλαγών αυτών από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.

35 Τρίτον, την ευθύνη για το σφάλμα φέρει η ίδια η SPIG Interpipe, η οποία αγνόησε το σύστημα ανακοινώσεως πληροφοριών που έχει προβλέψει η Επιτροπή, ήτοι τον ΑΕΠ με έξι σύμβολα, και η οποία αποφάσισε να περιλάβει στοιχεία που δεν μπορούσαν να ερμηνευθούν παρά μόνο βάσει μιας άγνωστης στην Επιτροπή ουκρανικής κατασκευαστικής προδιαγραφής, η οποία δεν μπορούσε να υποκαταστήσει κατά το ήμισυ τον ΑΕΠ.

36 Τέταρτον, οι προσφεύγουσες παρέλειψαν να καταθέσουν στοιχεία που να αποδεικνύουν σαφώς ότι οι έξι συναλλαγές αφορούσαν όντως σωλήνες χωρίς συγκόλληση διαφορετικούς από το επίμαχο προϊόν, ότι οι προσφεύγουσες δεν κατασκεύαζαν τους σωλήνες αυτούς και ότι τους είχαν αγοράσει από έναν τρίτο ανεξάρτητο παραγωγό.

37 Πέμπτον, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η SPIG Interpipe περιέλαβε, στον κατάλογο των προμηθευτών ο οποίος περιλαμβάνεται στην απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, ένα μόνον προμηθευτή για το υπαγόμενο στον ΑΕΠ ΚΕ4 προϊόν, ήτοι μία από τις προσφεύγουσες, την NTRP.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

38 Από τη νομολογία προκύπτει ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της περιπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν (απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2006, T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. II-2243, σκέψη 61 βλ. επίσης, επ' αυτού, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 19).

39 Επομένως, ο έλεγχος εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή των εκτιμήσεων των κοινοτικών οργάνων πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, στην ουσιαστική ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για την πραγματοποίηση της αμφισβητούμενης επιλογής, στην έλλειψη πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή στην έλλειψη καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου NTN Toyo Bearing κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 19, και της 22ας Οκτωβρίου 1991, C-16/90, Nölle, Συλλογή 1991, σ. I-5163, σκέψη 12 απόφαση Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 62).

40 Ωστόσο, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όταν τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, έχει ακόμα περισσότερο θεμελιώδη σημασία ο σεβασμός των παρεχόμενων από την κοινοτική έννομη τάξη διασφαλίσεων στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών και ότι, μεταξύ αυτών των διασφαλίσεων, περιλαμβάνονται, ιδίως, η υποχρέωση του αρμόδιου κοινοτικού οργάνου να εξετάζει, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα ασκούντα εν προκειμένω επιρροή στοιχεία (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 14 απόφαση Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 63).

41 Στο πλαίσιο αυτό, μολονότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας και, ειδικότερα, των μέτρων αντιντάμπινγκ, ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί να παρεμβαίνει στην επιφυλασσόμενη στις κοινοτικές αρχές εκτίμηση, παρ' όλ' αυτά, οφείλει να διαπιστώνει ότι οι εν λόγω αρχές έλαβαν υπόψη όλες τις ασκούσες επιρροή περιστάσεις και εκτίμησαν τα στοιχεία του φακέλου με την απαιτούμενη επιμέλεια ώστε να θεωρηθεί ότι η κανονική αξία καθορίστηκε ευλόγως (αποφάσεις του

Πρωτοδικείου της 12ης Οκτωβρίου 1999, Τ-48/96, Acme κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3089, σκέψη 39, και Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 64 βλ. επίσης, επ' αυτού, απόφαση Nölle, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψη 13).

42 Με βάση τις ανωτέρω σκέψεις πρέπει να εξεταστεί αν το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, όπως διατείνονται οι προσφεύγουσες, δεχόμενο ότι τα στοιχεία όσον αφορά τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 ατομικούς σωλήνες που κατασκευάζονταν κατ' εφαρμογήν της τεχνικής προδιαγραφής TU 14-3P-197-2001 δεν είχαν επαληθευθεί και, επομένως, δεν ήταν επαρκώς βέβαια ώστε οι εν λόγω σωλήνες να μη ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.

43 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν αμφισβητείται ότι για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ δεν μπορεί να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία σχετικά με προϊόντα τα οποία δεν κατασκευάζουν οι ενδιαφερόμενοι που αποτελούν το αντικείμενο της οικείας έρευνας.

44 Δεύτερον, πρέπει να προσδιοριστεί αν τα στοιχεία που παρέσχαν στην Επιτροπή οι προσφεύγουσες κατά τη διάρκεια της έρευνας αρκούσαν για να συναχθεί ότι αυτές δεν κατασκεύαζαν τους επίμαχους ατομικούς σωλήνες, οπότε η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της υπό κρίση υποθέσεως και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι τα στοιχεία αυτά έπρεπε να αποτελέσουν το αντικείμενο νέου ελέγχου στις εγκαταστάσεις των προσφευγουσών.

45 Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι οι κατάλογοι εθνικών και ευρωπαϊκών πωλήσεων που γνωστοποίησαν οι προσφεύγουσες με τις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο, κατάλογοι τιτλοφορούμενοι αντιστοίχως «DMsales» και «ECsales», περιλαμβάνουν, όπως είχε ζητήσει η Επιτροπή, μια στήλη με τίτλο «Προδιαγραφή». Οι προσφεύγουσες ανέγραψαν συστηματικά τα ακριβή στοιχεία της τεχνικής προδιαγραφής κάθε μοντέλου σωλήνα στη στήλη αυτή. Όμως, διαπιστώνεται ότι η προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 δεν αναγράφεται σε κανένα σημείο της εν λόγω στήλης, πράγμα το οποίο αποτελεί ένδειξη ότι οι προσφεύγουσες δεν πώλησαν τέτοιους ατομικούς σωλήνες, αλλ' ούτε και η συνεργαζόμενη μαζί τους εταιρία πωλήσεως SPIG Interpipe.

46 Επιπλέον, από την εξέταση των καταλόγων κόστους παραγωγής των προσφευγουσών για τα προϊόντα που προορίζονταν, αντιστοίχως, για την εθνική και την ευρωπαϊκή αγορά, κατάλογοι τιτλοφορούμενοι «DMcop» και «ECcop», προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες δεν παράγουν αυτούς τους ατομικούς σωλήνες. Επομένως, οι κατάλογοι αυτοί αποδεικνύουν ότι κανένα από τα προϊόντα που απαριθμούνται στους καταλόγους «DMcop» και «ECcop» δεν κατασκευάστηκε κατ' εφαρμογήν της τεχνικής προδιαγραφής TU 14-3P-197-2001.

47 Πάντως, επίσης από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι ο κατάλογος των πωλήσεων στην εθνική αγορά, με τίτλο «DMsales», που προσκόμισε η SPIG Interpipe στο πλαίσιο της απαντήσεώς της στο ερωτηματολόγιο, ανέφερε έξι συναλλαγές σχετικά με υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 σωλήνες που κατασκευάζονταν κατ' εφαρμογήν της τεχνικής προδιαγραφής TU 14-3P-197-2001.

48 Επιπλέον, ο κατάλογος των προμηθευτών και των αγορών της SPIG Interpipe ανέφερε ένα και μοναδικό προμηθευτή για τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 σωλήνες, ήτοι μία από τις προσφεύγουσες, την NTRP. Συναφώς, από τις εξηγήσεις και τα έγγραφα των προσφευγουσών, στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που έλαβε το Πρωτοδικείο, προκύπτει ότι το ερωτηματολόγιο που έπρεπε να συμπληρώσει η SPIG Interpipe αφορούσε μόνον τις πωλήσεις προς την Κοινότητα και ότι ο κατάλογος «DMsales», σχετικά με τις πωλήσεις προς την ουκρανική αγορά, γνωστοποιήθηκε εκουσίως με πρωτοβουλία της ενδιαφερομένης. Κατά συνέπεια, στον κατάλογο των προμηθευτών και των αγορών της SPIG Interpipe έπρεπε να περιλαμβάνονται μόνον οι προμηθευτές των οποίων τα προϊόντα πωλούνταν εντός της Κοινότητας. Καθόσον τα στοιχεία της δικογραφίας επιβεβαιώνουν ότι οι σωλήνες που υπάγονται στον κωδικό ΑΕΠ ΚΕ4 και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 μεταπωλούνταν στην εθνική ουκρανική αγορά και ότι όλοι οι σωλήνες που υπάγονται στον κωδικό ΑΕΠ ΚΕ4, όχι όμως αυτοί της τεχνικής προδιαγραφής TU 14-3P-197-2001, που κατασκεύαζε η NTRP μεταπωλήθηκαν, από τη SPIG Interpipe, στην κοινοτική αγορά, πρέπει να θεωρηθεί ότι η SPIG Interpipe δεν υπέπεσε σε κανένα σφάλμα μην αναφέροντας, στον κατάλογο των προμηθευτών και των αγορών της, άλλον προμηθευτή εκτός της NTRP.

49 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός, αφενός, ότι ο προσκομισθείς από τη SPIG Interpipe κατάλογος «DMsales» ανέφερε συναλλαγές σχετικές με σωλήνες υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 και σύμφωνους προς την τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 και, αφετέρου, ότι ο κατάλογος των προμηθευτών και των αγορών της SPIG Interpipe περιελάμβανε ένα μόνον προμηθευτή για τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 σωλήνες ενδέχεται να προκάλεσε σύγχυση στους επιφορτισμένους με την έρευνα υπαλλήλους της Επιτροπής.

50 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, μετά από επιμελή αξιολόγηση των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο των προσφευγουσών και της συνδεομένης με αυτές εταιρίας πωλήσεως SPIG Interpipe, η Επιτροπή διέθετε αντιφατικές πληροφορίες ή, τουλάχιστον, πληροφορίες αμφίβολης εγκυρότητας.

51 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες δεν επιδίωξαν να διαλύσουν τις αμφιβολίες της Επιτροπής έναντι των ως άνω αντιφάσεων. Έτσι, από τα σχετικά έγγραφα προκύπτει ότι, κατόπιν της εκδόσεως του πρώτου εγγράφου περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων, στο πλαίσιο μιας ακροάσεως της 24ης Μαρτίου 2006, οι προσφεύγουσες γνωστοποίησαν στην Επιτροπή διάφορα έγγραφα στην ουκρανική γλώσσα, τα οποία φέρονταν ως τιμολόγια σχετικά με τις έξι συναλλαγές που εσφαλμένα εμφαίνονταν στον κατάλογο πωλήσεων της SPIG Interpipe. Μολονότι ανέκυψε συναφώς διαφωνία μεταξύ των μερών κατά την ακρόαση, όσον αφορά το αν η Επιτροπή είχε ζητήσει μετάφραση των εγγράφων αυτών κατά την ακρόαση της 24ης Μαρτίου 2006, διαπιστώνεται ότι εναπέκειτο στις προσφεύγουσες να αποδείξουν τον ισχυρισμό τους, ήτοι ότι οι έξι επίμαχες συναλλαγές αφορούσαν αγορές της SPIG Interpipe σωλήνων υπαγομένων στον ΑΕΠ ΚΕ4 και σύμφωνων προς την τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 από έναν ανεξάρτητο προμηθευτή. Επιπλέον, κατόπιν του δευτέρου εγγράφου τελικής αποκαλύψεως στοιχείων, με ημερομηνία 24 Απριλίου 2006, οι προσφεύγουσες επανέλαβαν το αίτημά τους περί μη συνυπολογισμού των σχετικών με τους ως άνω ατομικούς σωλήνες στοιχείων, παραλείποντας να προσκομίσουν, ακόμη μια φορά, την παραμικρή απόδειξη του ότι οι επίμαχοι ατομικοί σωλήνες είχαν αγοραστεί από κάποιον τρίτον ανεξάρτητο προμηθευτή.

52 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των αντιφατικών στοιχείων που περιλαμβάνονται στις απαντήσεις στα ερωτηματολόγια και ελλείψει αποδείξεως ότι οι επίμαχοι ατομικοί σωλήνες είχαν αγοραστεί από κάποιον τρίτον ανεξάρτητο προμηθευτή, εξακολουθούσε να υπάρχει αμφιβολία όσον αφορά την αξιοπιστία των στοιχείων αυτών. Επιπλέον, από τις ανωτέρω σκέψεις απορρέει ότι η Επιτροπή επέδειξε την επιβαλλόμενη επιμέλεια κατά την εξέταση των στοιχείων που παρέσχαν οι προσφεύγουσες και ότι ορθώς ανέφερε, στο δεύτερο έγγραφο τελικής αποκαλύψεως στοιχείων, ότι δεν μπορούσε να λάβει υπόψη τις εν λόγω μη επαληθευμένες νέες πληροφορίες.

53 Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι η Επιτροπή τήρησε την υποχρέωση να εξετάσει, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της υπό κρίση υποθέσεως και

κατέληξε στο συμπέρασμα, βάσει της εξετάσεως αυτής, ότι τα στοιχεία που αφορούσαν τους εν λόγω ατομικούς σωλήνες δεν ήταν επαρκώς βέβαια ώστε να αποκλειστούν από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ χωρίς διενέργεια νέου ελέγχου. Επομένως, η κανονική αξία προσδιορίστηκε ευλόγως, υπό την έννοια της παρατιθέμενης στις σκέψεις 40 και 41 ανωτέρω νομολογίας, το δε Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε κανένα πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

54 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το γεγονός, το οποίο επικαλούνται οι προσφεύγουσες, ότι η Επιτροπή διενήργησε έλεγχο στις εγκαταστάσεις των προσφευγουσών και της SPIG Interpipe, πράγμα το οποίο σημαίνει, κατ' αυτές, ότι το σύνολο των στοιχείων που προαναφέρονται πρέπει να θεωρηθεί ότι ελέγχθηκε και εγκρίθηκε από την Επιτροπή. Πράγματι, δεδομένου ότι τα ως άνω στοιχεία είναι αντιφατικά, δεν μπορεί να προσδιοριστεί από αυτά με βεβαιότητα ότι οι προσφεύγουσες δεν κατασκεύαζαν τους επίμαχους ατομικούς σωλήνες. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά τον χρόνο του ελέγχου, οι προσφεύγουσες δεν είχαν ακόμη γνωστοποιήσει στην Επιτροπή ότι η SPIG Interpipe είχε διαπράξει σφάλμα στον κατάλογο «DMsales». Μόνον κατόπιν της εκδόσεως του πρώτου εγγράφου τελικής αποκαλύψεως στοιχείων οι προσφεύγουσες ανέφεραν στην Επιτροπή το ως άνω σφάλμα και της δήλωσαν επισήμως ότι δεν κατασκεύαζαν τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 ατομικούς σωλήνες. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι χάρη στον έλεγχο διευκρινίστηκαν οι αντιφάσεις στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο που υπέβαλαν στην Επιτροπή οι προσφεύγουσες και η SPIG Interpipe.

55 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο αυτό το σκέλος του πρώτου λόγου το οποίο αντλείται από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως στο πλαίσιο του υπολογισμού της κανονικής αξίας.

Επί της παραβάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

56 Κατά τις προσφεύγουσες, το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων δεχθέν μεν να αποκλείσει από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ όλα τα προϊόντα που δεν κατασκεύαζαν οι προσφεύγουσες και τα οποία υπάγονταν στους ΑΕΠ AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 και ID4, πλην όμως αρνηθέν κάτι τέτοιο όσον αφορά τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 ατομικούς σωλήνες, στηριζόμενο παράλληλα στο ίδιο σύνολο των δεόντως ελεγχθέντων στοιχείων σχετικά με το κόστος και τις πωλήσεις. Οι περιστάσεις που δικαιολογούν τον αποκλεισμό της πρώτης ομάδας συναλλαγών ταυτίζονται με εκείνες που δικαιολογούν τον αποκλεισμό των σύμφωνων προς την τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 ατομικών σωλήνων.

57 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δέχθηκε το αίτημα των προσφευγουσών να αποκλείσει την πρώτη ομάδα συναλλαγών διότι οι τελευταίες δεν είχαν αναφέρει καμία παραγωγή των προϊόντων αυτών και κανένα σχετικό κόστος παραγωγής. Επιπλέον, η SPIG Interpipe δεν είχε αναφέρει ότι αγόρασε τέτοια προϊόντα από τις προσφεύγουσες. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα θεώρησαν ότι μπορούσαν να δεχθούν το αίτημα αυτό, χωρίς να απαιτείται νέος επιτόπιος έλεγχος, διότι μπορούσαν ευλόγως να πιστεύουν ότι οι επίμαχοι σωλήνες δεν είχαν κατασκευαστεί από τις προσφεύγουσες, σε αντίθεση με τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ ΚΕ4 και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 σωλήνες.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

58 Η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων απαγορεύει, αφενός, να επιφυλάσσεται διαφορετική μεταχείριση σε όμοιες καταστάσεις και, αφετέρου, να επιφυλάσσεται η ίδια μεταχείριση σε διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν αντικειμενικοί λόγοι δικαιολογούν τη μεταχείριση αυτή [απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 2005, C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2005, σ. I-791, σκέψη 33].

59 Πρέπει να σημειωθεί ότι, αντιθέτως προς όσα διατείνονται οι προσφεύγουσες, οι περιστάσεις που συνδέονται με τον αποκλεισμό των σωλήνων που υπάγονται στους ΑΕΠ AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 και ID4 διαφέρουν από τις περιστάσεις που αφορούν το αίτημα αποκλεισμού των υπαγομένων στον ΑΕΠ KE4 και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 ατομικών σωλήνων. Ειδικότερα, διαπιστώνεται ότι, ενώ οι υπαγόμενοι στον ΑΕΠ KE4 σωλήνες κατασκευάζονταν από μία των προσφευγουσών, ήτοι την NTRP, οι σωλήνες που υπάγονται σε άλλους ΑΕΠ δεν εμφαίνονται πουθενά στους καταλόγους πωλήσεων και εξόδων παραγωγής των προσφευγουσών.

60 Επιπλέον, όπως τονίστηκε στη σκέψη 48 ανωτέρω, ο κατάλογος των προμηθευτών και των αγορών της SPIG Interpipe ανέφερε, ορθώς, ένα μόνον προμηθευτή για τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ KE4 σωλήνες, ήτοι μία από τις προσφεύγουσες, την NTRP. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα στοιχεία της δικογραφίας σχετικά με τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ KE4 και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 ατομικούς σωλήνες ήταν ιδιαίτερα περίπλοκα και δυσνόητα, πράγμα το οποίο δεν συνέβαινε με τα στοιχεία που αφορούσαν τα προϊόντα ως προς τα οποία η Επιτροπή είχε δεχθεί να μη τα συμπεριλάβει στον υπολογισμό της κανονικής αξίας. Επομένως, ενώ υπήρχαν αμφιβολίες για την αξιοπιστία των στοιχείων για τους υπαγόμενους στον ΑΕΠ KE4 και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14-3P-197-2001 ατομικούς σωλήνες, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι τέτοια αμφιβολία υπήρχε επίσης για τους σωλήνες που υπάγονταν σε άλλους ΑΕΠ.

61 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το σκέλος του πρώτου λόγου που αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επί της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

62 Στο πλαίσιο του έκτου λόγου, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Η Επιτροπή τούς είχε ανακοινώσει νέα πραγματικά στοιχεία και νέα νομική συλλογιστική στις 27 Ιουνίου 2006, ήτοι την ημέρα της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επιπλέον, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 253 ΕΚ, που της επιβάλλει την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παρέχει καμία πρόσφορη απάντηση στα επιχειρήματα των προσφευγουσών όσον αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας.

63 Όσον αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέσχε εξηγήσεις σχετικά με τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας με το από 24 Απριλίου 2006 δεύτερο έγγραφο τελικής αποκαλύψεως στοιχείων και ότι οι προσφεύγουσες απάντησαν σ' αυτό με ανακοίνωση της 26ης Απριλίου 2006. Όσον αφορά, εξάλλου, την προβαλλόμενη παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι επρόκειτο για ένα πολύ συγκεκριμένο ζήτημα αφορών ειδικά μία εταιρία το οποίο, κατά συνέπεια, δεν έπρεπε οπωσδήποτε να εξεταστεί ρητά στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού. Εν πάση περιπτώσει, κατά το Συμβούλιο, το ζήτημα αυτό εξετάστηκε στο πλαίσιο του εγγράφου της 26ης Ιουνίου 2006 και των ακροάσεων της 24ης και της 30ής Μαρτίου 2006.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

64 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι οι απαιτήσεις που απορρέουν από τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας επιβάλλονται όχι μόνο στο πλαίσιο διαδικασιών που μπορούν να καταλήξουν σε επιβολή κυρώσεων, αλλά επίσης στο πλαίσιο διαδικασιών έρευνας που προηγείται της εκδόσεως κανονισμών αντιντάμπινγκ, οι οποίοι μπορούν να επηρεάσουν τις οικείες επιχειρήσεις άμεσα και ατομικά και να έχουν δυσμενείς γι' αυτές συνέπειες (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψη 15). Ειδικότερα, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να γνωστοποιούν επωφελώς την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και το λυσιτελές των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών και καταστάσεων και με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η

Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της για την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας που προκύπτει από αυτήν (απόφαση Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψη 17). Οι απαιτήσεις αυτές διευκρινίστηκαν περαιτέρω με το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού, η παράγραφος 2 του οποίου ορίζει ότι οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής «δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων».

65 Εξάλλου, πρέπει, να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, από την αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 253 ΕΚ πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε τη βαλλόμενη πράξη, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα, αφενός, στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν το ληφθέν μέτρο, προκειμένου να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, και, αφετέρου, στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Οκτωβρίου 1999, T-48/96, Acme Industry κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3089, σκέψη 141). Αντιθέτως, το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να απαντά, με την αιτιολογία ενός κανονισμού, σε όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα τα οποία εγείρουν οι ενδιαφερόμενοι κατά τη διοικητική διαδικασία (βλ., επ' αυτού, απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1998, T-371/94 και T-394/94, British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2405, σκέψη 94). Επιπλέον, δεν απαιτείται να παρατίθενται στην αιτιολογία όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις της αιτιολογίας πρέπει να κρίνονται βάσει ιδίως του γενικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η πράξη και του συνόλου των νομικών κανόνων που διέπουν τον οικείο τομέα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 118).

66 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να προσδιοριστεί αν το Συμβούλιο πράγματι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

67 Όσον αφορά, αφενός, την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, πρέπει να σημειωθεί, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί του ουσιώδους χαρακτήρα των παρατηρήσεων περί του αποκλεισμού των υπαγομένων στον ΑΕΠ ΚΕ4 και στην τεχνική προδιαγραφή TU 14 3P 197-2001 ατομικών σωλήνων από τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, ότι, αντιθέτως προς όσα διατείνονται οι προσφεύγουσες, κανένα νέο πραγματικό στοιχείο ή καμία νέα αιτιολογία δεν τους γνωστοποιήθηκε με τα έγγραφα που αυτές έλαβαν στις 27 Ιουνίου 2006, ήτοι την ημέρα εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δήλωσε, για

πρώτη φορά, με τα ως άνω έγγραφα, ότι οι ατομικοί σωλήνες δεν μπορούσαν να αποκλειστούν από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ διότι τα στοιχεία που αυτή διέθετε δεν ήταν επαρκώς βέβαια ελλείψει ενός νέου ελέγχου. Όμως, η Επιτροπή είχε ήδη δηλώσει, με το από 24 Απριλίου 2006 δεύτερο έγγραφο τελικής αποκαλύψεως στοιχείων, ότι, δεδομένου ότι οι υπηρεσίες της δεν ήταν σε θέση να επαληθεύσουν τις πληροφορίες που είχαν παράσχει οι προσφεύγουσες, δεν μπορούσε να δεχθεί το αίτημά τους. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι οι προσφεύγουσες απάντησαν στην εν λόγω παρατήρηση της Επιτροπής με την από 26 Απριλίου 2006 τηλεομοιοτυπία τους και, επομένως, άσκησαν τα σχετικά δικαιώματα άμυνας που είχαν.

68 Όσον αφορά, αφετέρου, την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, διαπιστώνεται ότι ο λόγος για τον οποίο ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν κάνει καμία μνεία περί του ζητήματος των υπαγομένων στον ΑΕΠ ΚΕ4 προϊόντων έγκειται στο ότι το ζήτημα αυτό αφορά αποκλειστικά τις προσφεύγουσες. Έτσι, καθόσον το από 24 Απριλίου 2006 δεύτερο έγγραφο τελικής αποκαλύψεως στοιχείων, εκθέτει σαφώς και με τρόπο μη επιδεχόμενο αμφιβολία τη συλλογιστική της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάπτουν στο Συμβούλιο ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπείχε.

69 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο έκτος λόγος, που αντλείται από παράβαση της επιταγής σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας.

Επί των συνεπειών που είχε η έλλειψη απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους των συνδεόμενων με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιριών

70 Στο πλαίσιο του δευτέρου και του τρίτου λόγου, καθώς και ενός μέρους του έκτου λόγου, οι προσφεύγουσες στηρίζονται στο ίδιο πραγματικό γεγονός, ήτοι στο γεγονός ότι καθένας από τους πέντε κοινοτικούς παραγωγούς σωλήνων χωρίς συγκόλληση, τους οποίους είχε περιλάβει η Επιτροπή στο δείγμα στο οποίο στήριξε την έρευνά της, συνδεόταν με εταιρίες που παρέλειψαν να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο.

71 Κατά τις προσφεύγουσες, από το γεγονός αυτό προκύπτει:

— παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, του βασικού κανονισμού (δεύτερος λόγος)

— παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων (δεύτερος λόγος)

— παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού (δεύτερος λόγος)

— παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού (τρίτος λόγος)

— προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως (έκτος λόγος).

Επί της παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, του βασικού κανονισμού

— Επιχειρήματα των διαδίκων

72 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, καθόσον καθένας από τους πέντε δειγματοληπτικά επιλεγέντες κοινοτικούς παραγωγούς σωλήνων χωρίς συγκόλληση συνδέεται με μία ή περισσότερες εταιρίες παραγωγής ή

πωλήσεως που δεν έδωσε χωριστή απάντηση στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω πέντε παραγωγοί συνεργάστηκαν πλήρως. Όμως, κατά τις προσφεύγουσες, ο προσβαλλόμενος κανονισμός στηρίζεται σε δήθεν πλήρη συνεργασία της κοινοτικής βιομηχανίας. Οι προσφεύγουσες συνάγουν εξ αυτού ότι η εκτίμηση της ζημίας είναι αντίθετη προς το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, του βασικού κανονισμού.

73 Συναφώς, στο πλαίσιο ενός πρώτου επιχειρήματος, οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι είναι αδύνατο να επιτευχθεί συμμόρφωση προς τις προαναφερθείσες διατάξεις του βασικού κανονισμού αν δεν απαιτείται από όλες τις οντότητες που συνδέονται με τους κοινοτικούς παραγωγούς και δραστηριοποιούνται στην παραγωγή ή την πώληση του επίμαχου προϊόντος η πλήρης και ανεπιφύλακτη συνεργασία τους στην έρευνα.

74 Στο πλαίσιο ενός δευτέρου επιχειρήματος, οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι η παράβαση των προαναφερθεισών διατάξεων δεν μπορεί να δικαιολογηθεί, όπως δίδει την εντύπωση ότι δέχεται η Επιτροπή με το από 27 Ιουνίου 2006 έγγραφό της, από το ότι δεν έχει μεγάλη σημασία η μερική συνεργασία ενός ομίλου, στον οποίο υπάγεται ένας κοινοτικός παραγωγός, για τον προσδιορισμό της ζημίας που υπέστη ο παραγωγός αυτός ή η κοινοτική βιομηχανία στο σύνολό της. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή στηρίζεται έτσι στην «αρχή του αμελητέου σφάλματος».

75 Πρώτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν υποστηρίζει ότι η αρχή του αμελητέου σφάλματος έχει εφαρμογή στους παραγωγούς-εξαγωγείς καθόσον αυτοί έχουν επίσης τη δυνατότητα μερικής μόνο συνεργασίας στην έρευνα.

76 Δεύτερον, κατά τις προσφεύγουσες, η έλλειψη πλήρων πληροφοριών περί της παραγωγής όλων των συνδεόμενων παραγωγών και περί των πωλήσεων στους πρώτους μη συνδεόμενους πελάτες δεν είναι αμελητέο σφάλμα. Αφενός, οι εσωτερικές τιμές μεταβιβάσεως (transfer prices) μεταξύ μελών του ίδιου ομίλου δεν είναι αξιόπιστες και, αφετέρου, η απαλλαγή όλων των χονδρεμπόρων από την υποχρέωση να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο ισοδυναμεί με παραχώρηση στους κοινοτικούς παραγωγούς της εν λευκώ δυνατότητας να επιλέξουν τα στοιχεία που δέχονται να γνωστοποιήσουν κατά τρόπον ώστε να επηρεάσουν την εκτίμηση της ζημίας.

77 Τρίτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η άποψη της Επιτροπής ότι δεν έχει μεγάλη σημασία η μερική συνεργασία ενός ομίλου εταιριών είναι υπεραπλουστευμένη και, επομένως, εσφαλμένη. Απλώς και μόνον η μερική συνεργασία ορισμένων μελών του ομίλου δίδει μιαν ελλιπή και παραμορφωμένη εικόνα του ομίλου αυτού ή της κοινοτικής βιομηχανίας στο σύνολό της.

78 Τέταρτον, οι προσφεύγουσες εκθέτουν ότι η προβολή της αρχής του αμελητέου σφάλματος ως αμυντικού επιχειρήματος δεν μπορεί να καλύψει τις πολλαπλές παραβάσεις των διατάξεων του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού.

79 Πέμπτον, οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι η Επιτροπή, καθόσον δεν έλαβε πλήρη στοιχεία και δεν μπόρεσε να εξακριβώσει τα σχετικά στοιχεία, δεν μπορεί να ισχυρίζεται με βεβαιότητα ότι ο όγκος και η αξία της παραγωγής και των πωλήσεων, για τις οποίες δεν της είχαν γνωστοποιηθεί σχετικά αριθμητικά στοιχεία, ήταν τόσο αμελητέας σημασίας ώστε να μην ασκούν επιρροή επί της εκτιμήσεως της ζημίας.

80 Στο πλαίσιο ενός τρίτου επιχειρήματος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, εν προκειμένω, η έλλειψη πλήρους και ανεπιφύλακτης συνεργασίας των δειγματοληπτικά επιλεγέντων κοινοτικών παραγωγών επηρέασε σημαντικά την εκτίμηση της ζημίας που υπέστησαν οι παραγωγοί αυτοί και η κοινοτική βιομηχανία στο σύνολό της. Ειδικότερα, η Επιτροπή στήριξε τον υπολογισμό του περιθωρίου της ζημίας σχεδόν αποκλειστικά στις εσωτερικές τιμές μεταβιβάσεως των κοινοτικών παραγωγών. Η μέθοδος αυτή οδήγησε σε υπερβολική διόγκωση των περιθωρίων της ζημίας.

81 Σε απάντηση στα επιχειρήματα των προσφευγουσών, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα ορθώς θεώρησαν ως συνεργαζόμενους όλους τους κοινοτικούς παραγωγούς που περιελήφθησαν στο σχετικό δείγμα.

82 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η έννοια της συνεργασίας δεν πρέπει να νοείται γραμματικά ότι περιλαμβάνει την παροχή πλήρων και ακριβών απαντήσεων σε όλες τις ερωτήσεις της Επιτροπής. Η Επιτροπή εκτιμά πάντοτε αν και σε ποιο βαθμό επηρεάζει την έρευνα το γεγονός ότι δεν παρασχέθηκαν ορισμένες πληροφορίες. Τούτο ισχύει τόσο για τους εξαγωγείς όσο και για τους κοινοτικούς παραγωγούς, μολονότι η Επιτροπή μπορεί να εφαρμόζει διαφορετικά κριτήρια για τους εξαγωγείς και για τους κοινοτικούς παραγωγούς, διότι οι δύο αυτές ομάδες εταιριών παρέχουν πληροφορίες για διαφορετικό σκοπό. Συναφώς, το Συμβούλιο σημειώνει, εξάλλου, ότι ουδέποτε θέλησε να επικαλεστεί τη θεωρία του αμελητέου σφάλματος για να δικαιολογήσει τις προβαλλόμενες παραβάσεις.

83 Εν προκειμένω, κατά το Συμβούλιο, η Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών στοιχείων που αυτή διέθετε, ορθώς δεν απέκλεισε από την κοινοτική βιομηχανία καμία εταιρία από εκείνες που περιλαμβάνονταν στο σχετικό δείγμα.

84 Όσον αφορά, καταρχάς, τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι ο υπολογισμός του περιθωρίου της ζημίας αλλοιώθηκε λόγω ελλείψεως συνεργασίας, το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι η Επιτροπή χρειάζεται να γνωρίζει τις τιμές πωλήσεως στον πρώτο μη συνδεόμενο αγοραστή προκειμένου να διαπιστώσει τις μέσες τιμές πωλήσεως όλων των κοινοτικών παραγωγών και το μεσοσταθμικό περιθώριο συμπιέσεως των σχετικών τιμών. Όμως, εν προκειμένω, το μεσοσταθμικό περιθώριο συμπιέσεως των τιμών ήταν 32 %. Κατά το Συμβούλιο, κατόπιν του συνυπολογισμού των ελλειπόντων στοιχείων στις πωλήσεις ορισμένων συνδεομένων εταιριών, το περιθώριο αυτό θα μπορούσε να είναι 30, 32 ή 35 %, πράγμα το οποίο ουδόλως θα επηρέαζε το συμπέρασμα ότι σημειώθηκε σημαντική συμπίεση των τιμών και ότι οι εισαγωγές που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ προκάλεσαν ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται επίσης ότι η εκ μέρους των προσφευγουσών αναφορά στον υπολογισμό του περιθωρίου της ζημίας είναι άνευ σημασίας στο πλαίσιο αυτό. Το περιθώριο της ζημίας έχει σημασία μόνο για την εφαρμογή του κανόνα του μικρότερου δασμού, κατά τον οποίο ο επιβαλλόμενος δασμός πρέπει να είναι ίσος προς το περιθώριο ντάμπινγκ ή το περιθώριο της ζημίας αν αυτή είναι μικρότερη. Εν προκειμένω, ο συνυπολογισμός των πωλήσεων του σχετικού προϊόντος που πραγματοποίησαν η εταιρία Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd (στο εξής: VMOG UK) και η εταιρία Productos Tubolares, οι οποίες αντιπροσώπευαν μαζί λιγότερο του 8 % των πωλήσεων του επίμαχου προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία, δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να έχει ως αποτέλεσμα να μειώσει το περιθώριο της ζημίας, που εκτιμάται σε 57 %, σε επίπεδο χαμηλότερο από εκείνο του περιθωρίου ντάμπινγκ, που εκτιμάται σε 25,7 %.

85 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, στη συνέχεια, ότι οι προσφεύγουσες στηρίζονται στην άποψη ότι οι υποβαλόντες τη σχετική καταγγελία κοινοτικοί παραγωγοί που περιελήφθησαν στο δείγμα δεν συνεργάστηκαν στην πράξη. Καθόσον η έλλειψη πληροφοριών σχετικών με ορισμένες εταιρίες που συνδέονταν με τους κοινοτικούς παραγωγούς δεν είχε σημαντική επίπτωση επί της αναλύσεως της ζημίας και του αιτιώδους συνδέσμου, η άποψη αυτή είναι εσφαλμένη, οπότε πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός περί παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, του βασικού κανονισμού.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

86 Όπως σημειώθηκε στις σκέψεις 38 και 39 ανωτέρω, δεδομένου ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της περιπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζουν, ο εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή έλεγχος των εκτιμήσεων των κοινοτικών οργάνων πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, στην ουσιαστική ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για την πραγματοποίηση της βαλλόμενης επιλογής, στην έλλειψη πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή στην έλλειψη καταχρήσεως εξουσίας.

87 Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, ναι μεν εναπόκειται στην Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως ερευνούσας αρχής, να διαπιστώνει αν το προϊόν το οποίο αφορά η διαδικασία αντιντάμπινγκ αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ και προκαλεί ζημία όταν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας και, επομένως, ναι μεν το εν λόγω κοινοτικό όργανο, στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί να επιρρίπτει σε κάποιον ενδιαφερόμενο το βάρος της αποδείξεως που φέρει η ίδια συναφώς (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1997, T-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2391, σκέψη 74, και Acme κατά Συμβουλίου, σκέψη 41 ανωτέρω, σκέψη 40), ο βασικός κανονισμός όμως δεν παρέχει στην Επιτροπή καμία εξουσία έρευνας που να της επιτρέπει να υποχρεώνει τις εταιρίες να μετέχουν στην έρευνα ή να παρέχουν πληροφορίες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξαρτώνται από την εκούσια συνεργασία των ενδιαφερομένων προς παροχή των αναγκαίων πληροφοριών εντός των τασσομένων προθεσμιών. Επομένως, οι απαντήσεις των ενδιαφερομένων αυτών στο ερωτηματολόγιο που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού είναι ουσιώδεις για την εξέλιξη της διαδικασίας (απόφαση Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 65).

88 Εντούτοις, από το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, με τίτλο «Άρνηση συνεργασίας», ειδικότερα από την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, προκύπτει ότι, «αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, αυτές λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια».

89 Σ' αυτό το πλαίσιο πρέπει να εξεταστεί ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι το γεγονός ότι οι συνδεόμενες με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιρίες οι οποίες επελέγησαν δειγματοληπτικά δεν απάντησαν στο ερωτηματολόγιο συνεπάγεται άρνηση συνεργασίας εκ μέρους των παραγωγών αυτών, η οποία αλλοίωσε την εκτίμηση της ζημίας, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, του βασικού κανονισμού.

90 Μολονότι, καταρχήν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού οι εμπλεκόμενοι σε διαδικασία αντιντάμπινγκ υποχρεούνται να απαντούν στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής, από το γράμμα του άρθρου 18, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού απορρέει ότι πληροφορίες παρεχόμενες με άλλο τρόπο ή στο πλαίσιο άλλου εγγράφου δεν πρέπει να αγνοούνται όταν πληρούνται οι τέσσερις προϋποθέσεις που απαριθμεί το άρθρο αυτό.

91 Έτσι, όταν ένας ενδιαφερόμενος παρέλειψε μεν να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο, παρέσχε όμως πληροφορίες στο πλαίσιο άλλου εγγράφου, δεν μπορεί να του προσαφθεί έλλειψη συνεργασίας αν, πρώτον, οι ενδεχόμενες ατέλειες δεν καθιστούν υπερβολικά δυσχερή τη συναγωγή ευλόγως ορθών συμπερασμάτων, δεύτερον, οι πληροφορίες παρέχονται εγκαίρως, τρίτον, είναι επαληθεύσιμες και, τέταρτον, ο εν λόγω ενδιαφερόμενος ενήργησε με κάθε δυνατή επιμέλεια.

92 Επομένως, αντιθέτως προς τον ισχυρισμό των προσφευγουσών, η έλλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής εκ μέρους εταιρίας συνδεόμενης με κοινοτικό παραγωγό δεν σημαίνει οπωσδήποτε ότι ο παραγωγός αυτός πρέπει να θεωρηθεί ως μη

συνεργαζόμενος. Έτσι, ο εν λόγω παραγωγός δεν θα θεωρηθεί ως μη συνεργαζόμενος αν τα κενά στην παροχή στοιχείων δεν έχουν σημαντικές επιπτώσεις επί της πορείας της έρευνας.

93 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή συνέταξε και διαβίβασε σε καθένα από τους κοινοτικούς παραγωγούς ένα ειδικό ερωτηματολόγιο για τις συνδεόμενες εταιρίες παραγωγής και πωλήσεως. Επομένως, οι παραγωγοί αυτοί ήταν υποχρεωμένοι να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο αυτό για καθεμία από τις εν λόγω συνδεόμενες εταιρίες. Εντούτοις, από τα στοιχεία που προσκόμισε το Συμβούλιο προκύπτει ότι οι ακόλουθες συνδεόμενες εταιρίες δεν κατέθεσαν απάντηση στο ερωτηματολόγιο αυτό:

— Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH (στο εξής: VMOG Germany), εταιρία παραγωγής και πωλήσεως που συνδέεται με τη V & M Deutschland

— Productos Tubulares, SA, εταιρία παραγωγής και πωλήσεως που συνδέεται με την Tubos Reunidos

— Acecsa-Aceros Calibrados, SA (στο εξής: Acecsa), εταιρία παραγωγής και πωλήσεως που συνδέεται με την Tubos Reunidos

— Almesa Almacenes Metalurgicos (στο εξής: Almesa), εταιρία εμπορικών δραστηριοτήτων που συνδέεται με την Tubos Reunidos

— Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services (UK), Eurotube Ltd, Quality Tubes Ltd, εταιρίες εμπορικών δραστηριοτήτων ή μεταπωλήσεως και λιανικής πωλήσεως που συνδέονται με την Dalmine

— Tenaris West Africa Ltd, εταιρία που συνδέεται με την Dalmine επιφορτισμένη, αρχικά, με τη μεταποίηση των σωλήνων και, στη συνέχεια, με διοικητικά καθήκοντα.

94 Εξάλλου, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι μία εταιρία παραγωγής και πωλήσεως, η VMOG UK, που συνδέεται με τη V & M Deutschland και τη V & M France, κατέθεσε την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο μετά τη σχετική προθεσμία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν την έλαβε υπόψη για τον προσδιορισμό της ζημίας.

95 Επομένως, πρέπει να προσδιοριστεί αν πληρούνται, για τις εταιρίες αυτές, οι τέσσερις προϋποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, οπότε δεν θα μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα θεωρώντας ότι η έλλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους των συνδεόμενων με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιριών δεν αλλοίωσε ούτε τον προσδιορισμό της υπάρξεως της ζημίας ούτε τον υπολογισμό του περιθωρίου της ζημίας αυτής.

96 Όσον αφορά, καταρχάς, τον προσδιορισμό της ζημίας, πρέπει να αναλυθούν, για κάθε συνδεόμενη εταιρία, τα στοιχεία που διέθεταν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, προκειμένου να εξακριβωθεί αν οι αφορώσες τις εταιρίες αυτές ανεπάρκειες που συνδέονται με την έλλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο κατέστησαν εξαιρετικά δυσχερή τον προσδιορισμό αυτόν. Όσον αφορά τις συνδεόμενες εταιρίες παραγωγής και πωλήσεως, πρέπει να εξεταστεί με ιδιαίτερη προσοχή η ανεπάρκεια των στοιχείων σχετικά με την παραγωγή και τις πωλήσεις των συνδεομένων εταιριών και οι ενδεχόμενες επιπτώσεις της επί του προσδιορισμού της ζημίας. Πρέπει ακόμη να εξακριβωθεί αν τα στοιχεία τα οποία διέθεταν το Συμβούλιο και η Επιτροπή πληρούν τις τρεις τελευταίες προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

97 Όσον αφορά τη VMOG Germany, από τις απαντήσεις στις έγγραφες ερωτήσεις του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε στα ακόλουθα στοιχεία για να εκτιμήσει την επίπτωση της ελλείψεως απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους της εταιρίας αυτής: στον αναλυτικό κατάλογο συναλλαγών όσον αφορά τις πωλήσεις της V & M Deutschland, στον πίνακα που αναγράφει τον όγκο της παραγωγής της V & M Deutschland και στον πίνακα που αναγράφει τον όγκο και την αξία των

πωλήσεων της V & M Deutschland. Τα έγγραφα αυτά κατατέθηκαν από τη V & M Deutschland σε εύθετο χρόνο και εξακριβώθηκαν από την Επιτροπή.

98 Καθόσον τα αριθμητικά στοιχεία περί των πωλήσεων και περί της παραγωγής της VMOG Germany περιλαμβάνονταν στην απάντηση στο ερωτηματολόγιο της V & M Deutschland, όπως το επιβεβαιώνουν τα έγγραφα που προσκόμισε το Συμβούλιο, τα στοιχεία αυτά ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ζημίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως παραλείποντας να ζητήσει από τη VMOG Germany να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο και θεωρώντας ότι η εκ μέρους της VMOG Germany έλλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο δεν αλλοίωσε τον προσδιορισμό της ζημίας.

99 Όσον αφορά την Productos Tubulares, από τις απαντήσεις στις έγγραφες ερωτήσεις του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε στα ακόλουθα στοιχεία για να εκτιμήσει την επίπτωση, επί του προσδιορισμού της ζημίας, της ελλείψεως απαντήσεως εκ μέρους της εταιρίας αυτής στο ερωτηματολόγιο: στο εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο προδειγματοληψίας της Productos Tubulares και σε ένα εμπιστευτικό παράρτημα της καταγγελίας που περιλαμβάνει την εκτίμηση του παραγωγικού δυναμικού και της παραγωγής των κοινοτικών παραγωγών οι οποίοι δεν υποστήριζαν την καταγγελία. Τα στοιχεία αυτά παρασχέθηκαν από την Productos Tubulares σε εύθετο χρόνο.

100 Πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι η Productos Tubulares, αντιθέτως προς την Tubos Reunidos, δεν υποστήριζε την καταγγελία. Κατά συνέπεια, τα στοιχεία που την αφορούσαν δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη, καταρχήν, στο πλαίσιο της αναλύσεως της καταστάσεως της κοινοτικής βιομηχανίας, που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 155 έως 176 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αναλύσεως η οποία ήταν ουσιώδης για τον προσδιορισμό της ζημίας, εκτός αν η παράλειψη αυτή δεν αλλοίωσε την εν λόγω ανάλυση. Στην τελευταία αυτή περίπτωση έπρεπε είτε να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία αυτά είτε να αποκλειστούν τα στοιχεία σχετικά με την Tubos Reunidos. Εν προκειμένω, από την ανάγνωση των εγγράφων που προσκόμισε το Συμβούλιο, συνάγεται ότι η παραγωγή και οι πωλήσεις της Productos Tubulares αντιπροσώπευαν λιγότερο από το 3 % του συνόλου της παραγωγής και των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Τούτο σημαίνει ότι, αν η εκ μέρους της Productos Tubulares παράλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο είχε επίπτωση επί του προσδιορισμού της ζημίας και του αιτιώδους συνδέσμου, η επίπτωση αυτή θα ήταν απλώς αμελητέα. Επιπλέον, μολονότι το Συμβούλιο δεν διέθετε κανένα στοιχείο σχετικό με τον προ της περιόδου έρευνας χρόνο, ήτοι αυτόν μεταξύ των ετών

2001 και 2003, η έλλειψη στοιχείων σχετικών με το εν λόγω χρονικό διάστημα δεν ασκεί επιρροή επί του προσδιορισμού της ζημίας, καθόσον τα ελλείποντα στοιχεία θα μπορούσαν το πολύ να οδηγήσουν το Συμβούλιο να υποτιμήσει τη ζημία και όχι να την υπερεκτιμήσει. Επιπλέον, το Συμβούλιο επαλήθευσε, κατόπιν ελέγχου στην Tubos Reunidos, ότι καμία πώληση δεν είχε πραγματοποιηθεί μεταξύ της τελευταίας αυτής εταιρίας και της Productos Tubulares.

101 Επομένως, συνάγεται ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως παραλείποντας να ζητήσει από την Productos Tubulares να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο και θεωρώντας ότι η παράλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους της εταιρίας αυτής δεν αλλοίωσε τον προσδιορισμό της ζημίας.

102 Όσον αφορά την Acecsa, από τα υπομνήματα του Συμβουλίου προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, η εταιρία αυτή περιορίστηκε στο να αγοράσει μικρή ποσότητα του επίμαχου προϊόντος από την Tubos Reunidos, ποσότητα που προοριζόταν να μεταποιηθεί σε άλλο προϊόν διαφορετικό από το επίμαχο. Ακόμη, από τα στοιχεία της δικογραφίας, ειδικότερα από το μη εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της Tubos Reunidos στο ερωτηματολόγιο, προκύπτει ότι η ποσότητα αυτή αντιπροσώπευε, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, ποσοστό όχι μεγαλύτερο του 4 % των πωλήσεων της Tubos Reunidos και όχι μεγαλύτερο του 1 % του συνόλου των πωλήσεων των κοινοτικών παραγωγών που υποστήριζαν την καταγγελία. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, η παράλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους της Acecsa δεν αλλοίωσε σημαντικά τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό της ζημίας. Επιπλέον, όπως και για την Productos Tubulares, μολονότι το Συμβούλιο δεν διέθετε κανένα στοιχείο σχετικό με τον προ της περιόδου έρευνας χρόνο, ήτοι αυτόν μεταξύ των ετών 2001 και 2003, η έλλειψη στοιχείων όσον αφορά το χρονικό αυτό διάστημα δεν ασκεί επιρροή επί του προσδιορισμού της ζημίας, καθόσον τα ελλείποντα στοιχεία θα μπορούσαν να οδηγήσουν το Συμβούλιο το πολύ να υποτιμήσει τη ζημία και όχι να την υπερεκτιμήσει. Επιπλέον, η απάντηση στο ερωτηματολόγιο της Tubos Reunidos κατατέθηκε εγκαίρως και αποτέλεσε το αντικείμενο ελέγχου από τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως παραλείποντας να ζητήσει από την Acecsa να απαντήσει δεόντως στο ερωτηματολόγιο.

103 Όσον αφορά την Almesa, από τα υπομνήματα του Συμβουλίου προκύπτει ότι η εταιρία αυτή είναι μια εταιρία εμπορικών δραστηριοτήτων. Ο όγκος πωλήσεων της εταιρίας αυτής ελήφθη επομένως υπόψη κατά την ανάλυση της ζημίας, μέσω των πωλήσεων της Tubos Reunidos που προορίζονταν γι' αυτήν. Επιπλέον, από τα στοιχεία της δικογραφίας, ειδικότερα δε από το μη εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της

Tubos Reunidos στο ερωτηματολόγιο, προκύπτει ότι, κατά μέσον όρο, οι τιμές πωλήσεως προϊόντων της Tubos Reunidos προς την Almesa ήταν μεγαλύτερες από τις τιμές που ίσχυαν για ανεξάρτητους πελάτες. Τούτο σημαίνει ότι τα σχετικά αριθμητικά στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη όσον αφορά την αξία των πωλήσεων δεν υποτιμήθηκαν και, επομένως, δεν αλλοίωσαν τον προσδιορισμό της ζημίας. Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως παραλείποντας να ζητήσει από την Almesa να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία, με τη μορφή δέουσας απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο.

104 Όσον αφορά τις Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) και Quality Tubes, από τα έγγραφα του Συμβουλίου προκύπτει ότι η Dalmine δεν πραγματοποίησε πωλήσεις προς τις Dalmine Benelux, Dalmine Deutschland και Eurotube κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Όσον αφορά τις Quality Tubes και Tenaris Global Services (UK), το εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο της Dalmine περιελάμβανε αναλυτικό κατάλογο συναλλαγών όσον αφορά τις πωλήσεις τους, πράγμα το οποίο συνεπάγεται ότι τα στοιχεία αυτά ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της αναλύσεως της ζημίας. Τέλος, όσον αφορά την Dalmine France, οι πωλήσεις της εντός της Κοινότητας ήταν οπωσδήποτε περιθωριακές, καθόσον το σύνολο των πωλήσεων της Dalmine στις έξι αυτές συνδεόμενες εταιρίες αντιπροσώπευε λιγότερο του 4 % του συνόλου των πωλήσεων του επίμαχου προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας.

105 Εν πάση περιπτώσει, από τα στοιχεία της δικογραφίας και, ιδίως, από το μη εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της Dalmine στο ερωτηματολόγιο —κείμενο που κατατέθηκε εγκαίρως και επαληθεύτηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής— προκύπτει ότι οι Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) και Quality Tubes ασκούν είτε εμπορικές δραστηριότητες είτε ασχολούνται με τη μεταπώληση και τις λιανικές πωλήσεις. Επομένως, ο όγκος πωλήσεων των εν λόγω εταιριών ελήφθη υπόψη κατά την ανάλυση της ζημίας, μέσω των πωλήσεων της Dalmine προς αυτές.

106 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως παραλείποντας να ζητήσει από τις Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) και Quality Tubes να δώσουν συμπληρωματικά στοιχεία, με τη μορφή δέουσας απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο, και εκτιμώντας ότι η Dalmine συνεργάστηκε στην έρευνα.

107 Όσον αφορά την Tenaris West Africa, από τα έγγραφα του Συμβουλίου προκύπτει ότι η εταιρία αυτή δεν παρενέβη ούτε στην παραγωγή ούτε στην πώληση του επίμαχου προϊόντος. Επιπλέον, από τις απαντήσεις στις έγγραφες ερωτήσεις του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε σε ηλεκτρονικό μήνυμα της Dalmine προς την Επιτροπή, της 24ης Μαΐου 2006, για να εκτιμήσει την επίπτωση της ελλείψεως απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους της εταιρίας αυτής. Επειδή το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα κατατέθηκε εγκαίρως, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως παραλείποντας να ζητήσει από την εταιρία αυτή να παράσχει συμπληρωματικά στοιχεία, με τη μορφή μιας δέουσας απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο, και εκτιμώντας ότι η Dalmine συνεργάστηκε στην έρευνα.

108 Τέλος, όσον αφορά τη VMOG UK, πρέπει να σημειωθεί ότι, επειδή η εταιρία αυτή κατέθεσε την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο εκπροθέσμως, τα στοιχεία της δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ζημίας. Εν πάση περιπτώσει, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η εταιρία αυτή δεν υποστήριζε την καταγγελία. Επομένως, τα σχετικά στοιχεία, καταρχήν, δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της αναλύσεως της καταστάσεως της κοινοτικής βιομηχανίας προς προσδιορισμό της ζημίας, εκτός αν η παράλειψη αυτή αλλοίωνε τον εν λόγω προσδιορισμό. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, έπρεπε είτε να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία αυτά είτε να αποκλειστούν όσα αφορούσαν τις V & M Deutschland και V & M France. Για να εκτιμήσει αν θα αλλοιωνόταν η σχετική ανάλυση, το Συμβούλιο στηρίχθηκε στα ακόλουθα έγγραφα: στον πίνακα που περιλαμβάνει τον όγκο παραγωγής της VMOG UK, στον πίνακα που περιλαμβάνει τον όγκο και την αξία των πωλήσεων της VMOG UK και στον αναλυτικό κατάλογο συναλλαγών όσον αφορά τις πωλήσεις της V & M France.

109 Όπως επιβεβαιώνεται και από τα προσκομισθέντα έγγραφα, το Συμβούλιο εξακρίβωσε, με βάση την εκπροθέσμως δοθείσα απάντηση, ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, οι πωλήσεις της VMOG UK δεν αντιπροσώπευαν παρά ποσοστό μικρότερο του 3 % του συνολικού όγκου πωλήσεων των κοινοτικών παραγωγών που είχαν υποβάλει τη σχετική καταγγελία. Όμως, ο μη συνυπολογισμός αυτού του 3 % δεν μπορούσε να έχει αποφασιστική σημασία για τον προσδιορισμό της ζημίας. Επιπλέον, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι πληροφορίες επί των οποίων στηρίχθηκε το Συμβούλιο για να προσδιορίσει το μερίδιο των πωλήσεων της εταιρίας αυτής στις πωλήσεις της κοινοτικής βιομηχανίας παρασχέθηκαν εγκαίρως, υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

110 Επομένως, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως παραλείποντας να αποκλείσει από τον προσδιορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας τις εταιρίες V & M Deutschland και V & M France, τους συνδεόμενους με τη VMOG UK κοινοτικούς παραγωγούς που επελέγησαν δειγματοληπτικά.

111 Όσον αφορά, στη συνέχεια, τον υπολογισμό του περιθωρίου της ζημίας, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως υποστηρίζει και το Συμβούλιο, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, που θέτει τον κανόνα του χαμηλότερου δασμού, το περιθώριο της ζημίας χρησιμοποιείται προς προσδιορισμό του ύψους του δασμού αντιντάμπινγκ μόνον όταν το περιθώριο του ντάμπινγκ είναι μεγαλύτερο από αυτήν. Εν προκειμένω, ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες στηριζόταν στο περιθώριο ντάμπινγκ των προσφευγουσών, ήτοι στο 25,7 %, και όχι στο ανερχόμενο σε 57 % περιθώριο της ζημίας. Ακόμα και αν υποτεθεί ότι το περιθώριο της ζημίας στηριζόταν στις εσωτερικές τιμές μεταβιβάσεως (transfer prices) των κοινοτικών παραγωγών έναντι της VMOG UK, της Productos Tubulares και των συνδεομένων με την Dalmine εταιριών, οι πωλήσεις των εταιριών αυτών αντιπροσώπευαν ποσοστό το πολύ 10 % των συνολικών πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας. Επομένως, όπως σημειώνει το Συμβούλιο, οι τιμές πωλήσεως των ως άνω συνδεομένων εταιριών έπρεπε να είναι εντελώς δυσανάλογες σε σχέση με εκείνες των άλλων πωλήσεων που ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο του υπολογισμού του περιθωρίου της ζημίας για να έχει η τελευταία επίπεδο χαμηλότερο από εκείνο του περιθωρίου ντάμπινγκ.

112 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι η παράλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο, εκ μέρους των συνδεόμενων με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιριών, δεν αλλοίωσε ούτε τον προσδιορισμό της ζημίας ούτε τον υπολογισμό του περιθωρίου της ζημίας, το δε Συμβούλιο δεν παρέβη το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, του βασικού κανονισμού.

113 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το σκέλος του δευτέρου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, του βασικού κανονισμού.

Επί της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

114 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Ενώ στο πλαίσιο της έρευνας η Επιτροπή είχε ζητήσει να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιό της όλες οι συνδεόμενες με τους παραγωγούς-εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος εταιρίες, δεν ζήτησε κάτι τέτοιο από τις εταιρίες πωλήσεως που συνδέονταν με τους κοινοτικούς παραγωγούς.

115 Οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι η εξήγηση που έδωσε η Επιτροπή δεν δικαιολογεί την εισάγουσα δυσμενείς διακρίσεις μεταχείριση. Πρώτον, ναι μεν είναι ακριβές ότι το περιθώριο ντάμπινγκ υπολογίζεται για κάθε ομάδα συνδεόμενων παραγωγών-εξαγωγέων, ενώ η ζημία της κοινοτικής βιομηχανίας προσδιορίζεται σε επίπεδο του όλου τομέα, δεν αληθεύει όμως ότι οι δύο αυτές ενέργειες απαιτούν διαφορετικό βαθμό συνεργασίας εκ μέρους των ενδιαφερομένων. Κατά τις προσφεύγουσες, όπως ακριβώς το περιθώριο ντάμπινγκ μπορεί να αλλοιωθεί αν ένας όμιλος συνδεόμενων παραγωγών απαντά στο όνομα ενός μόνον από αυτούς που δεν ακολουθεί πρακτική ντάμπινγκ, ενώ κάποιος άλλος προβαίνει σε ντάμπινγκ, ο προσδιορισμός της ζημίας αλλοιώνεται επίσης στην περίπτωση στην οποία ένας κοινοτικός παραγωγός που έχει δύο διαφορετικές εγκαταστάσεις παραγωγής, από τις οποίες η μία υφίσταται ζημία και η άλλη όχι, δίδει απαντήσεις βάσει της εγκαταστάσεως η οποία υφίσταται ζημία.

116 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες σημειώνουν ότι η διαδικασία υπολογισμού του περιθωρίου της ζημίας επιβάλλει να επιδεικνύουν ακριβώς τον ίδιο βαθμό συνεργασίας οι παραγωγοί-εξαγωγείς και οι κοινοτικοί παραγωγοί, οπότε κάθε διάκριση μεταξύ τους είναι αδικαιολόγητη.

117 Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το κείμενο του ίδιου του ερωτηματολογίου επιβάλλει ρητά στους κοινοτικούς παραγωγούς την υποχρέωση να παρέχουν

πληροφορίες όχι μόνο για κάθε συνδεόμενη εταιρία παραγωγής, αλλά επίσης για κάθε συνδεόμενη εταιρία πωλήσεως. Με άλλα λόγια, τους επιβάλλει τις ίδιες υποχρεώσεις όπως και στους παραγωγούς-εξαγωγείς.

118 Το Συμβούλιο αμφισβητεί την ύπαρξη παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες ουδέποτε επιχείρησαν να αποδείξουν ότι το γεγονός ότι ένας εξαγωγέας δεν απαντά σε ερωτηματολόγιο σχετικά με συνδεόμενες εταιρίες και το γεγονός ότι ένας κοινοτικός παραγωγός δεν απαντά σ' αυτό είναι παρόμοιες καταστάσεις. Κατά το Συμβούλιο, η προβαλλόμενη διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται από τον διαφορετικό σκοπό για τον οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθούν τα ζητούμενα στοιχεία, ήτοι προς προσδιορισμό της ζημίας, όσον αφορά τα στοιχεία που παρέχουν οι κοινοτικοί παραγωγοί, και προς υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, όσον αφορά τα στοιχεία που παρέχουν οι παραγωγοί-εξαγωγείς. Οι προσφεύγουσες δεν αποδεικνύουν ούτε ότι η Επιτροπή όντως μεταχειρίστηκε διαφορετικά τους εξαγωγείς και τους κοινοτικούς παραγωγούς

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

119 Η προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων πρέπει να εξεταστεί με γνώμονα την παρατιθέμενη στη σκέψη 58 ανωτέρω νομολογία. Κατά τη νομολογία αυτή, δυσμενής διάκριση υφίσταται μόνον αν η κατάσταση των κοινοτικών παραγωγών και εκείνη των παραγωγών-εξαγωγέων είναι εν προκειμένω παρόμοιες και αν η Επιτροπή μεταχειρίστηκε τους πρώτους διαφορετικά έναντι των δεύτερων.

120 Πρέπει να σημειωθεί εκ προοιμίου, ανεξάρτητα από την υπό κρίση υπόθεση, ότι η κατάσταση των παραγωγών-εξαγωγέων σε σχέση με την υποχρέωση απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής και εκείνη των κοινοτικών παραγωγών σε σχέση με την ίδια υποχρέωση δεν είναι, καταρχήν, παρόμοιες. Έτσι, όπως εξέθεσε το Συμβούλιο με τα υπομνήματά του, η απάντηση στο ερωτηματολόγιο την οποία οφείλουν οι παραγωγοί-εξαγωγείς αποσκοπεί στον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, που στηρίζεται σε ειδικά για κάθε επιχείρηση στοιχεία. Αντιθέτως, η απάντηση στο ερωτηματολόγιο που οφείλουν οι κοινοτικοί παραγωγοί αποσκοπεί στον προσδιορισμό της ζημίας ο οποίος στηρίζεται σε εξέταση του συνόλου της κοινοτικής βιομηχανίας.

121 Εντούτοις, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, εν προκειμένω, οι περιστάσεις που οδήγησαν την Επιτροπή να συναγάγει ότι ήταν αναγκαίο οι παραγωγοί-εξαγωγείς να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο για όλες τις συνδεόμενες εταιρίες ήταν παρόμοιες με εκείνες που την οδήγησαν να συναγάγει ότι δεν υφίστατο έλλειψη συνεργασίας των κοινοτικών παραγωγών που μνημονεύονται στις σκέψεις 93 και 94 ανωτέρω σε περίπτωση ελλείψεως τέτοιας απαντήσεως.

122 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες επιχείρησαν μεν να πείσουν ότι θεωρητικά η κατάσταση των παραγωγών-εξαγωγέων και αυτή των κοινοτικών παραγωγών είναι παρόμοιες, ουδόλως όμως απέδειξαν ότι πράγματι συνέβαινε κάτι τέτοιο εν προκειμένω.

123 Επιπλέον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν την παραμικρή απόδειξη σχετικά με το ότι πράγματι η Επιτροπή μεταχειρίστηκε διαφορετικά τους παραγωγούς-εξαγωγείς και τους κοινοτικούς παραγωγούς. Πράγματι, με τα υπομνήματά τους, περιορίζονται να υποστηρίξουν ότι η Επιτροπή παραδέχεται ότι δεν απαιτεί απάντηση στο ερωτηματολόγιο από τις συνδεόμενες με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιρίες. Ωστόσο, δεν αποδεικνύουν ότι ζητήθηκε κάτι τέτοιο από τους παραγωγούς-εξαγωγείς.

124 Από τις ανωτέρω παρατηρήσεις προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες ουδόλως απέδειξαν ότι υπέστησαν δυσμενείς διακρίσεις εξαιτίας της αποφάσεως της Επιτροπής να μη ζητήσει από τις συνδεόμενες με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιρίες να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιό της.

125 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το σκέλος του δευτέρου λόγου που αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού

— Επιχειρήματα των διαδίκων

126 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι, ακόμα και αν υποτεθεί, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, ότι ο φάκελος της έρευνας περιλαμβάνει στοιχεία αποδεικνύοντα ότι η έλλειψη απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους των συνδεόμενων τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιριών δεν είχε σημαντική επίπτωση επί της εκτιμήσεως της ζημίας που υπέστησαν οι κοινοτικοί παραγωγοί, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού το Συμβούλιο δεν μπορεί να επικαλείται βασίμως τα στοιχεία αυτά, διότι ο μη εμπιστευτικός φάκελος της έρευνας δεν περιλαμβάνει κανένα τέτοιο στοιχείο.

127 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το άρθρο 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει ότι επιβάλλεται πάντοτε να μη λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες για τις οποίες δεν δίδεται κάποια μη εμπιστευτική περίληψη, μια πληροφορία όμως μπορεί να μη ληφθεί υπόψη, εκτός αν αποδεικνύεται πειστικώς από κατάλληλες πηγές ότι αυτή είναι ακριβής. Η υποχρέωση των εμπλεκομένων σε έρευνα αντιντάμπινγκ, την οποία προβλέπει το άρθρο 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, να δίδουν μια μη εμπιστευτική περίληψη των πληροφοριών που υποβάλλουν στην Επιτροπή αποσκοπεί στην προστασία των δικαιωμάτων άμυνας των λοιπών ενδιαφερομένων. Το Συμβούλιο συνάγει εξ αυτού ότι οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να επικαλούνται, ως λόγο ακυρώσεως μέτρου αντιντάμπινγκ, την εκ μέρους της Επιτροπής χρησιμοποίηση πληροφοριών για τις οποίες δεν δόθηκε κάποια μη εμπιστευτική περίληψη παρά μόνον αν μπορούν να αποδείξουν ότι η χρησιμοποίηση των πληροφοριών προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς τους. Κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

128 Πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι η αιτίαση που αντλούν οι προσφεύγουσες από παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως. Η προβολή νέων λόγων κατά τη διάρκεια

της διαδικασίας, καταρχήν, δεν επιτρέπεται, εκτός αν οι λόγοι αυτοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαρτίου 2007, T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. II-669, σκέψη 60).

129 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες προέβαλαν τη νέα αυτή αιτίαση σε απάντηση στα στοιχεία που εξέθεσε, για πρώτη φορά, το Συμβούλιο με τα σημεία 52, 53, 55, 59, 60 και 64, καθώς και με την υποσημείωση 31, του υπομνήματος αντικρούσεως. Επομένως, η νέα αιτίαση που αντλούν οι προσφεύγουσες από παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού στηρίζεται σε πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

130 Όσον αφορά τη βασιμότητα της αιτιάσεως αυτής, πρέπει να σημειωθεί, πρώτον, ότι το γράμμα του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού προβλέπει όσον αφορά την Επιτροπή απλώς τη δυνατότητα να μη λάβει υπόψη μιαν εμπιστευτική πληροφορία για την οποία δεν διατίθεται κάποια μη εμπιστευτική περίληψη.

131 Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι ο σκοπός του άρθρου 19 του βασικού κανονισμού είναι να προστατεύσει όχι μόνον το επιχειρηματικό απόρρητο, αλλά και τα δικαιώματα άμυνας των λοιπών μετεχόντων στη διαδικασία αντιντάμπινγκ. Τούτο σημαίνει, όπως προκύπτει από τη νομολογία, ότι, στο πλαίσιο μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ, οι παρατυπίες στην ανακοίνωση εκ μέρους της Επιτροπής μη εμπιστευτικών περιλήψεων δεν είναι ικανές να αποτελέσουν προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων που να δικαιολογεί την ακύρωση του κανονισμού περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ παρά μόνον αν ο ενδιαφερόμενος δεν είχε επαρκή γνώση του ουσιώδους περιεχομένου του επίμαχου ή των επίμαχων εγγράφων και, εξ αυτού, δεν μπόρεσε να εκφράσει λυσιτελώς την άποψή του επί του υποστατού ή της σημασίας τους [βλ., επ' αυτού, σχετικά με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1), το κανονιστικό περιεχόμενο του οποίου είναι, κατ' ουσίαν, όμοιο προς εκείνο του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 1998, T-2/95, Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-3939, σκέψη 137]. Επομένως, διαπιστώνεται ότι, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, η εκ μέρους της Επιτροπής χρησιμοποίηση πληροφοριών για τις οποίες δεν δόθηκε κάποια μη εμπιστευτική περίληψη δεν μπορεί να προβληθεί ως λόγος ακυρώσεως μέτρου αντιντάμπινγκ, από ενδιαφερόμενο

μετέχοντα σε διαδικασία αντιντάμπινγκ, παρά μόνον αν αυτός μπορεί να αποδείξει ότι η χρησιμοποίηση των σχετικών πληροφοριών συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας.

132 Σ' αυτό το πλαίσιο πρέπει να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή και το Συμβούλιο παρέβησαν το άρθρο 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Συναφώς, το Συμβούλιο ισχυρίζεται, στο πλαίσιο των απαντήσεων στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, ότι η Επιτροπή, για να εξακριβώσει ότι η έλλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους των συνδεόμενων με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιριών δεν επηρέασε την εκτίμηση της ζημίας, στηρίχθηκε στα ακόλουθα έγγραφα:

— για τη VMOG Germany: στον αναλυτικό κατάλογο των πωλήσεων της V & M Deutschland, στον πίνακα που περιλαμβάνει τον όγκο παραγωγής της V & M Deutschland και στον πίνακα που περιλαμβάνει τον όγκο και την αξία των πωλήσεων της V & M Deutschland· με άλλα λόγια, η Επιτροπή στηρίχθηκε στα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην απάντηση της V & M Deutschland στο ερωτηματολόγιο, σχετικά με την οποία είχε κατατεθεί ένα μη εμπιστευτικό κείμενο·

— για τη VMOG UK: στον πίνακα που περιλαμβάνει τον όγκο παραγωγής της VMOG UK, στον πίνακα που περιλαμβάνει τον όγκο και την αξία των πωλήσεων της VMOG UK και στον αναλυτικό κατάλογο των πωλήσεων της V & M France· ενώ ο τελευταίος αυτός κατάλογος περιλαμβανόταν στο εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της V & M France στο ερωτηματολόγιο, για την οποία υπήρχε ένα μη εμπιστευτικό κείμενο, οι δύο πρώτοι πίνακες περιλαμβάνονταν στο εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της VMOG UK στο ερωτηματολόγιο, για την οποία δεν υπήρχε μη εμπιστευτικό κείμενο·

— για την Productos Tubulares: στο εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της Productos Tubulares στο ερωτηματολόγιο προδειγματοληψίας και σε ένα εμπιστευτικό παράρτημα της καταγγελίας που περιλαμβάνει την εκτίμηση της παραγωγικής ικανότητας και της παραγωγής των κοινοτικών παραγωγών που δεν υποστήριζαν την καταγγελία· ενώ υπήρχε ένα μη εμπιστευτικό κείμενο του τελευταίου αυτού εγγράφου, κάτι τέτοιο δεν υπήρχε για το πρώτο σχετικό έγγραφο·

— για την Acecsa: στο τμήμα D.2 της απαντήσεως της Tubos Reunidos στο ερωτηματολόγιο, ερωτηματολόγιο του οποίου υφίστατο ένα μη εμπιστευτικό κείμενο·

— για την Almesa: στον αναλυτικό κατάλογο πωλήσεων της Tubos Reunidos· ο κατάλογος αυτός περιλαμβανόταν στο εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της εταιρίας αυτής στο ερωτηματολόγιο, για την οποία υπήρχε επίσης ένα μη εμπιστευτικό κείμενο·

— για τις Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) και Quality Tubes: στα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στο εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της Dalmine στο ερωτηματολόγιο, για την οποία υπήρχε ένα μη εμπιστευτικό κείμενο·

— για την Tenaris West Africa: σε ένα ηλεκτρονικό μήνυμα της Dalmine προς την Επιτροπή, με ημερομηνία 24 Μαΐου 2006, για το οποίο δεν υπήρχε μη εμπιστευτικό κείμενο.

133 Επομένως, πρέπει να προσδιοριστεί αν αποτελεί προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας το γεγονός ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στο εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως της VMOG UK στο ερωτηματολόγιο, στο εμπιστευτικό κείμενο της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο προδειγματοληψίας της Productos Tubulares και στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 24ης Μαΐου 2006, χωρίς να υπάρχουν μη εμπιστευτικά κείμενα των εγγράφων αυτών.

134 Η ύπαρξη μιας τέτοιας προσβολής πρέπει να εκτιμηθεί με γνώμονα την παρατιθέμενη στη σκέψη 64 ανωτέρω νομολογία. Κατά τη νομολογία αυτή, πρέπει να παρέχεται η

δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να εκφράζουν λυσιτελώς την άποψή τους επί των αποδεικτικών στοιχείων που δέχεται η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού περί υπάρξεως πρακτικής ντάμπινγκ και περί της εξ αυτής απορρέουσας ζημίας. Εντούτοις, όσον αφορά ενδεχόμενη προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στον φάκελο της έρευνας, πρέπει να σημειωθεί ότι μια τέτοια προσβολή δεν μπορεί να οδηγήσει στη μερική ή ολική ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού παρά μόνον αν η αποκάλυψη των επίμαχων εγγράφων είχε κάποια πιθανότητα, έστω και μικρή, να οδηγήσει τη διοικητική διαδικασία σε διαφορετικό αποτέλεσμα σε περίπτωση που η ενδιαφερόμενη επιχείρηση θα μπορούσε να τα επικαλεστεί κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας (βλ., επ' αυτού, απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 2008, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, T-206/07, Συλλογή 2008, σ. II-1 σκέψη 71).

135 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι είχαν ανάγκη των εγγράφων αυτών για να αποδείξουν ότι η έλλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους της VMOG UK, της Tubos Reunidos και της Tenaris West Africa αλλοίωσε την ανάλυση της ζημίας. Όμως, στις σκέψεις 101, 108 και 107 ανωτέρω, διαπιστώθηκε, αντιστοίχως, ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε κανένα πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι το γεγονός ότι οι Productos Tubulares, VMOG UK και Tenaris West Africa δεν έδωσαν απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο ή ότι τυχόν απαντήσεις δεν ελήφθησαν υπόψη δεν είχε καμία επιρροή επί του προσδιορισμού της ζημίας. Κατά συνέπεια, η αποκάλυψη στις προσφεύγουσες μη εμπιστευτικών κειμένων της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους της VMOG UK, της απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο προδειγματοληψίας της Productos Tubulares και του ηλεκτρονικού μηνύματος της 24ης Μαΐου 2006 δεν είχε καμία πιθανότητα να οδηγήσει τη διοικητική διαδικασία σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

136 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το σκέλος του δευτέρου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού

— Επιχειρήματα των διαδίκων

137 Προς στήριξη του τρίτου λόγου οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, παραλείποντας να περατώσει τη διαδικασία ενώ το επίπεδο υποστηρίξεως της καταγγελίας ήταν μικρότερο του προβλεπομένου 25 % της κοινοτικής παραγωγής, λόγω μη συνεργασίας της κοινοτικής βιομηχανίας, παρέβη το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

138 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι ο λόγος αυτός στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί που είχαν υποβάλει τη σχετική καταγγελία και επελέγησαν δειγματοληπτικά δεν συνεργάστηκαν. Κατά το Συμβούλιο, δεδομένου ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι εσφαλμένος, για τους λόγους που εκτίθενται στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

139 Πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού δεν περιλαμβάνει καμία υποχρέωση της Επιτροπής να περατώνει μια τρέχουσα διαδικασία αντιντάμπινγκ όταν το επίπεδο υποστηρίξεως της καταγγελίας μειώνεται κάτω του ελάχιστου ορίου του 25 % της κοινοτικής παραγωγής. Πράγματι, το άρθρο αυτό αφορά μόνον τον αναγκαίο βαθμό υποστηρίξεως της καταγγελίας για να μπορεί η Επιτροπή να κινήσει σχετική διαδικασία. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, δυνάμει του οποίου, «σε περίπτωση ανάκλησης της καταγγελίας, η διαδικασία είναι δυνατό να περατούται, εκτός αν κρίνεται ότι η περάτωσή της δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας». Έτσι, ακόμα και αν η κοινοτική βιομηχανία ανακαλέσει την καταγγελία, η Επιτροπή δεν έχει την υποχρέωση να περατώσει τη διαδικασία, αλλ' απλώς έχει την προς τούτο δυνατότητα.

140 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι ο απαιτούμενος βαθμός υποστηρίξεως υφίστατο κατά την κίνηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, αλλά, όπως προβάλλεται, μειώθηκε κάτω από το όριο του 25 % κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, όταν η Επιτροπή ζήτησε από τους κοινοτικούς παραγωγούς να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιό της. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί, εν προκειμένω, στο Συμβούλιο παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

141 Πρέπει να σημειωθεί, ως εκ περισσού, ότι, ακόμα και αν υποτεθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού επιβάλλει στην Επιτροπή υποχρέωση περατώσεως της διαδικασίας όταν το επίπεδο υποστηρίξεως της καταγγελίας μειώνεται κάτω από το ελάχιστο όριο του 25 % κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, τέτοια παράβαση δεν διαπράχθηκε εν προκειμένω. Πράγματι, έγινε δεκτό, στη σκέψη 112 ανωτέρω, ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι η έλλειψη απαντήσεως στο ερωτηματολόγιο, εκ μέρους των συνδεόμενων με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιριών, δεν είχε επιπτώσεις επί της αναλύσεως της ζημίας σε βάρος της κοινοτικής βιομηχανίας. Τούτο σημαίνει ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί που επελέγησαν δειγματοληπτικά πρέπει να θεωρηθούν ως συνεργασθέντες, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι δεν διαπιστώνεται καμία μείωση του βαθμού υποστηρίξεως της καταγγελίας.

142 Επομένως, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

143 Στο πλαίσιο του έκτου λόγου, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας. Υποστηρίζουν ότι μόλις την ημέρα εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού τούς γνωστοποιήθηκε ότι το Συμβούλιο θεωρούσε ότι η έλλειψη πλήρους και ανεπιφύλακτης συνεργασίας ορισμένων κοινοτικών παραγωγών που είχαν επιλεγεί δειγματοληπτικά δεν είχε σημαντική επίπτωση επί της εκτιμήσεως

της ζημίας των παραγωγών αυτών και της κοινοτικής βιομηχανίας στο σύνολό της. Το Συμβούλιο παρέβη επίσης την υποχρέωση αιτιολογήσεως, διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν δίδει πρόσφορη απάντηση στο επιχείρημα των προσφευγουσών σχετικά με την έλλειψη συνεργασίας της κοινοτικής βιομηχανίας.

144 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι οι προσφεύγουσες υπέβαλαν παρατηρήσεις σχετικά με την έλλειψη συνεργασίας της κοινοτικής βιομηχανίας με δύο έγγραφα της 3ης Απριλίου και της 4ης Μαΐου 2006 και έλαβαν απάντηση από την Επιτροπή με το δεύτερο έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων. Όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αναφέρει τα μέλη της κοινοτικής βιομηχανίας που είχαν υποβάλει καταγγελία και τις βιομηχανίες που επελέγησαν για το σχετικό δείγμα. Επιπλέον, η Επιτροπή απάντησε στους ισχυρισμούς των προσφευγουσών με το δεύτερο έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων, με το σημείωμά της σε απάντηση στις παρατηρήσεις των προσφευγουσών επί του πρώτου εγγράφου περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων και με το έγγραφό της της 16ης Ιουνίου 2006.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

145 Ο έκτος λόγος, τον οποίο οι προσφεύγουσες αντλούν από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, πρέπει να εξεταστεί με γνώμονα τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 64 και 65 ανωτέρω, καθόσον αφορά τον προσδιορισμό της ζημίας.

146 Όσον αφορά, καταρχάς, την προβαλλόμενη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, πρέπει να σημειωθεί ειδικότερα ότι, όπως εκτίθεται στη σκέψη 64 ανωτέρω, μολονότι, ο νομοθέτης θέλησε να παράσχει στους ενδιαφερομένους, ιδίως στους εξαγωγείς, βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, ένα δικαίωμα ενημερώσεώς τους ως προς τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τις παρατηρήσεις βάσει των οποίων μελετάται η επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ (απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 1998, T-147/97, Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-4137, σκέψη 55), η Επιτροπή δεν υποχρεούται

να ενημερώνει τους ενδιαφερομένους για όλα τα κρίσιμα νομικά και πραγματικά στοιχεία (βλ., επ' αυτού, απόφαση Ferchimex κατά Επιτροπής, σκέψη 65 ανωτέρω, σκέψη 118).

147 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας το γεγονός ότι το Συμβούλιο τις ενημέρωσε καθυστερημένα για τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί που είχαν επιλεγεί δειγματοληπτικά είχαν όντως συνεργαστεί στην έρευνα.

148 Πρέπει να σημειωθεί ότι, μολονότι τα ζητήματα σχετικά με τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας και με την εγκυρότητα του επιλεγέντος από την Επιτροπή δείγματος των κοινοτικών παραγωγών είναι ουσιώδη για τον προσδιορισμό της ζημίας, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να ενημερώνει τους ενδιαφερομένους για τις λεπτομέρειες της εκτιμήσεως της ζημίας. Ειδικότερα, το γεγονός ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν ήταν αναγκαίο να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιό της ορισμένες συνδεόμενες με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιρίες, καθόσον οι απαντήσεις τις οποίες θα μπορούσαν να δώσουν οι εταιρίες αυτές δεν θα είχαν επίπτωση επί της αναλύσεως της ζημίας, δεν ήταν ουσιώδες στοιχείο στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ζημίας που η Επιτροπή όφειλε να εξειδικεύσει με το έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων.

149 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι το πρώτο από 27 Φεβρουαρίου 2006 έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων περιελάμβανε, στο σημείο 1.4.2, συνολική αιτιολογία για την επιλογή του δείγματος των κοινοτικών παραγωγών, καθώς και, στο σημείο 4.1, μια γενική περιγραφή των κοινοτικών παραγωγών οι οποίοι υποστήριζαν την καταγγελία και θεωρούνταν ότι αποτελούν την κοινοτική βιομηχανία υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, και του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, για τις ανάγκες της έρευνας και, ειδικότερα, για τον προσδιορισμό της ζημίας. Το σημείο 1.4.2 αναφερόταν σε έναν κοινοτικό παραγωγό, επιλεγέντα αρχικά για το σχετικό δείγμα, ο οποίος αρνήθηκε να συνεργαστεί και ο οποίος, κατά συνέπεια, αντικαταστάθηκε στο δείγμα από άλλον κοινοτικό παραγωγό.

150 Κατόπιν του πρώτου αυτού εγγράφου περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων, με έγγραφο της 3ης Απριλίου 2006 οι προσφεύγουσες ζήτησαν λεπτομερέστερες εξηγήσεις για τη σύνθεση του δείγματος, ειδικότερα δε όσον αφορά το όνομα του

κοινοτικού παραγωγού που αρνήθηκε να συνεργαστεί, όσον αφορά την ημερομηνία καταθέσεως των απαντήσεων της VMOG UK και της Rohrwerk Maxhütte στο ερωτηματολόγιο, όσον αφορά τη συνεργασία της VMOG UK, καθώς και όσον αφορά την υποστήριξη της Productos Tubulares στην καταγγελία.

151 Η Επιτροπή απάντησε σε καθεμία από τις ως άνω αιτήσεις παροχής εξηγήσεων με τα σημεία 3 έως 6 του παραρτήματος C του δευτέρου από 24 Απριλίου 2006 εγγράφου περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων. Οι προσφεύγουσες προέβησαν, στη συνέχεια, σε άλλες παρατηρήσεις επί των ως άνω σημείων, με το από 4 Μαΐου 2006 έγγραφό τους. Η Επιτροπή απάντησε σ' αυτό με έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2006, που περιήλθε στις προσφεύγουσες στις 27 Ιουνίου 2006, όπως δηλώνουν τα έγγραφα που αυτές προσκόμισαν.

152 Μολονότι οι παρατηρήσεις της Επιτροπής, σε απάντηση στο έγγραφο της 4ης Μαΐου 2006, περιήλθαν στις προσφεύγουσες μόλις στις 27 Ιουνίου 2006, ήτοι την ημερομηνία εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, πρέπει να θεωρηθεί ότι όχι μόνο δόθηκε στις προσφεύγουσες η δυνατότητα να εκφράσουν λυσιτελώς την άποψή τους επί του ζητήματος του προσδιορισμού της κοινοτικής βιομηχανίας και της εγκυρότητας του δείγματος, αλλά ότι αυτές εξέφρασαν πράγματι την άποψή τους επί των σχετικών ζητημάτων. Πράγματι, το έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2006 εστάλη κατόπιν ανταλλαγής παρατηρήσεων μεταξύ των προσφευγουσών και της Επιτροπής, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 149 έως 151 ανωτέρω.

153 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το σκέλος του έκτου λόγου που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον αφορά το ζήτημα της συνεργασίας της κοινοτικής βιομηχανίας.

154 Όσον αφορά, στη συνέχεια, την προβαλλόμενη παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με την παρατιθέμενη στη σκέψη 65 ανωτέρω νομολογία, το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να απαντά σε όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα τα οποία εγείρουν οι ενδιαφερόμενοι κατά τη διοικητική διαδικασία. Επιπλέον, πάντοτε βάσει της νομολογίας αυτής, σε συνάρτηση με το γενικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η κάθε υπόθεση, η αιτιολογία δεν απαιτείται να εξειδικεύει όλα τα κρίσιμα πραγματικά ή νομικά στοιχεία.

155 Όπως σημειώθηκε στη σκέψη 148 ανωτέρω, το γεγονός ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν ήταν αναγκαίο να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιό της ορισμένες συνδεόμενες με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιρίες, καθόσον οι απαντήσεις τις οποίες θα μπορούσαν να δώσουν οι εταιρίες αυτές δεν θα είχαν επίπτωση επί της αναλύσεως της ζημίας, δεν αποτελούσε ουσιώδες στοιχείο στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ζημίας που η Επιτροπή όφειλε να διευκρινίσει με τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Οι ουσιώδεις παρατηρήσεις σχετικά με τον προσδιορισμό της ζημίας τις οποίες το Συμβούλιο ήταν υποχρεωμένο να παραθέσει με τον προσβαλλόμενο κανονισμό αφορούν τον προσδιορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας και την εγκυρότητα του δείγματος των κοινοτικών παραγωγών.

156 Καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιλαμβάνει, στην αιτιολογική σκέψη 12, μια συνολική αιτιολογία σχετικά με την επιλογή του δείγματος των κοινοτικών παραγωγών, καθώς και, στην αιτιολογική σκέψη 14, μια γενική περιγραφή των ερωτηματολογίων που παρελήφθησαν, έγιναν δεκτά και επαληθεύθηκαν, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

157 Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι το έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2006, που παρέλαβαν οι προσφεύγουσες στις 27 Ιουνίου 2006, περιελάμβανε τα ουσιώδη στοιχεία της συλλογιστικής της Επιτροπής τα οποία την οδήγησαν να θεωρήσει ότι δεν ήταν αναγκαίο να απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο ορισμένες συνδεόμενες με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιρίες, καθόσον οι απαντήσεις τις οποίες θα μπορούσαν να δώσουν οι εταιρίες αυτές δεν θα επηρέαζαν την ανάλυση της ζημίας.

158 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το σκέλος του έκτου λόγου που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον αφορά το ζήτημα της συνεργασίας της κοινοτικής βιομηχανίας.

Επί της προσαρμογής των τιμών πωλήσεως της Sepco

159 Στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου και ενός μέρους του έκτου λόγου, οι προσφεύγουσες στηρίζονται στο ίδιο πραγματικό γεγονός, ήτοι στο ότι το Συμβούλιο μείωσε την τιμή πωλήσεως των προϊόντων της Sepco προς τους μη συνδεόμενους εισαγωγείς εντός της Κοινότητας κατά ένα ποσό που αντιστοιχεί σε προμήθεια, χωρίς να αποδείξει ότι οι εργασίες της Sepco είναι παρόμοιες προς εκείνες αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας.

160 Κατά τις προσφεύγουσες, το πραγματικό αυτό γεγονός οδήγησε το Συμβούλιο:

— σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού (τέταρτος λόγος)

— σε πρόδηλο σφάλμα κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (τέταρτος λόγος)

— σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και σε παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως (έκτος λόγος).

Επί του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού

— Επιχειρήματα των διαδίκων

161 Στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, μειώνοντας την τιμή πωλήσεως των προϊόντων της Sepco για τους μη συνδεόμενους εισαγωγείς εντός της Κοινότητας κατά ένα ποσό αντιστοιχούν σε προμήθεια, χωρίς να αποδείξει ότι οι εργασίες της Sepco είναι παρόμοιες προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού. Ειδικότερα, το Συμβούλιο δεν ανταποκρίθηκε προς το σχετικό βάρος αποδείξεως που είχε ούτε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό ούτε με την τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006.

162 Όσον αφορά τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Συμβούλιο εξέθεσε απλώς, στην αιτιολογική σκέψη 132 αυτού, ότι έγινε μια προσαρμογή της τιμής εξαγωγής λόγω προμήθειας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού όταν οι πωλήσεις πραγματοποιούνταν μέσω συνδεομένων χονδρεμπόρων, διότι αυτοί επιτελούσαν εργασία παρόμοια με εκείνη ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας.

163 Όσον αφορά την τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006, οι προσφεύγουσες υπενθυμίζουν ότι, στο πλαίσιο της τηλεομοιοτυπίας αυτής, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

— ότι οι προσφεύγουσες πραγματοποίησαν απευθείας πωλήσεις του επίμαχου προϊόντος εντός της Κοινότητας

— ότι η συνδεόμενη με τις προσφεύγουσες εταιρία πωλήσεως στην Ουκρανία, ήτοι η SPIG Interpipe, παρενέβη ως αντιπρόσωπος στις πωλήσεις που πραγματοποίησε η Sepco;

— ότι οι σχέσεις της Sepco με τις προσφεύγουσες είναι ανεπαρκείς και δεν αρκούν για να θεωρηθεί ότι αυτή τελεί υπό τον έλεγχό τους ή υπό τον έλεγχο της SPIG Interpipe, όπως θα συνέβαινε, στην πράξη και από νομικής απόψεως, αν η Sepco ήταν μια αρμόδια για τις εξαγωγές υπηρεσία υπαγόμενη στις προσφεύγουσες.

164 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι τα περιστατικά αυτά δεν ασκούν επιρροή.

165 Πρώτον, η Επιτροπή έλαβε υπόψη, στο πλαίσιο της τηλεομοιοτυπίας αυτής, μόνον έμμεσα πραγματικά περιστατικά χωρίς καμία σχέση με τις εργασίες της Sepco τα οποία σε καμία περίπτωση δεν αρκούν για να αποδειχθεί ότι η Sepco παρενέβη ως αντιπρόσωπος.

166 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι, ναι μεν πράγματι πραγματοποίησαν απευθείας πωλήσεις προς την Κοινότητα, αλλά συνέχισαν τις πωλήσεις αυτές προς τα νέα κράτη μέλη σε ένα μεταβατικό στάδιο. Επιπλέον, το ότι η ουκρανική εμπορική εταιρία SPIG Interpipe συνέχισε να ασκεί ορισμένες ενδιάμεσες εργασίες μεταξύ Sepco και προσφευγουσών δεν σημαίνει ότι ο ρόλος της Sepco δεν θα μπορούσε να είναι ο του παρέχοντος εμπορική υπηρεσία στις προσφεύγουσες.

167 Τρίτον, οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι η Επιτροπή δεν επικαλείται καμία διάταξη δικαίου προς στήριξη της απόψεώς της ότι, εκτός της περιπτώσεως εταιριών που έχουν τους ίδιους ιδιοκτήτες έτσι ώστε να υπάγονται σε κοινό έλεγχο, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να θεωρηθούν, de facto ή de jure, ότι αποτελούν μέρος μιας ενιαίας οικονομικής οντότητας έτσι ώστε εμπορικές εταιρίες να μπορούν να θεωρηθούν ότι ασκούν εργασίες μιας αρμόδιας για τις εξαγωγές υπηρεσίας υπαγομένης στην ίδια επιχείρηση. Ο σχετικός έλεγχος υφίσταται de facto. Ο έλεγχος αυτός έπρεπε να είναι γνωστός στην Επιτροπή, δεδομένου ότι εκπρόσωποι των προσφευγουσών ήταν

παρόντες κατά τους επιτόπιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις της Sepco και ορισμένα αναθεωρημένα στοιχεία που είχε ζητήσει η Επιτροπή τής είχαν δοθεί από εκπροσώπους της Sepco.

168 Τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η κατάσταση της Sepco δεν είναι διαφορετική από εκείνη των εταιριών πωλήσεως των οποίων τα οικονομικά μεγέθη συνυπολογίζονται με εκείνα των συνδεομένων παραγωγών προς προσδιορισμό της κανονικής αξίας όσον αφορά την εταιρία εξαγωγής. Σημειώνουν ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, ούτε το Συμβούλιο ούτε η Επιτροπή ενδιαφέρονται να μάθουν αν οι ιδιοκτήτες των εταιριών είναι οι ίδιοι ή αν αυτές υπάγονται σε κοινό έλεγχο. Το γεγονός απλώς και μόνον της κατοχής, άμεσα ή έμμεσα, του 5 % τουλάχιστον του κεφαλαίου θεωρείται επαρκής ένδειξη για να μπορεί να προσδιοριστεί η κανονική αξία σε επίπεδο μιας ενιαίας οικονομικής οντότητας, που αποτελείται από τον παραγωγό και τις συνδεόμενες με αυτόν εταιρίες πωλήσεως, οι οποίες θεωρούνται ότι ενεργούν ως εμπορική υπηρεσία της οικείας εταιρίας.

169 Το Συμβούλιο απαντά στα επιχειρήματα των προσφευγουσών ότι η Sepco δεν ήταν μια υπηρεσία αρμόδια για τις εξαγωγές των προσφευγουσών προς την Κοινότητα υπαγόμενη σε αυτές, αλλά χονδρεμπορική επιχείρηση της οποίας οι εργασίες ήταν ανάλογες προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας.

170 Καταρχάς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες, ακόμα και αν προβάλλουν ένα ζήτημα βάρους αποδείξεως με τους ισχυρισμούς τους όσον αφορά τις εργασίες της Sepco, αμφισβητούν στην πραγματικότητα το συμπέρασμα των κοινοτικών οργάνων κατά το οποίο η Sepco ήταν εμπορική επιχείρηση της οποίας οι εργασίες ήταν ανάλογες προς εκείνες ενός χονδρεμπόρου που εργάζεται έναντι προμήθειας. Το κρίσιμο ζήτημα έγκειται πλέον στο αν τα κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν σε στοιχεία αποδεικνύοντα, ή από τα οποία μπορεί άλλως να συναχθεί, ότι οι εργασίες της Sepco ήταν εκείνες ενός χονδρεμπόρου που εργάζεται έναντι προμήθειας και ότι ήταν ικανές να επηρεάσουν τη δυνατότητα συγκρίσεως μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξέθεσαν με σαφήνεια τα στοιχεία αυτά.

171 Στη συνέχεια, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν το παραμικρό στοιχείο που να αποδεικνύει ότι τα συμπεράσματά του πάσχουν λόγω προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως.

172 Πρώτον, κακώς οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι η Sepco ήταν μια ανεξάρτητη εταιρία στερείται σημασίας. Εξάλλου, αυτές ουδέποτε παρέσχαν στοιχεία αποδεικνύοντα ότι οι ίδιες —ή η κοινή μητρική εταιρία, η Allied Steel Holding BV, στην περίπτωση της Sepco και της NTRP— ασκούσαν έλεγχο στη Sepco.

173 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες κακώς επίσης αφήνουν να εννοηθεί ότι απλώς και μόνον το γεγονός της από κοινού κατοχής του 5 % του κεφαλαίου αρκεί για να συναχθεί ότι η Sepco ήταν μια αρμόδια για τις εξαγωγές υπηρεσία υπαγόμενη σ' αυτές.

174 Τρίτον, οι προσφεύγουσες δεν λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι η σχέση τους με τη Sepco ήταν η υφιστάμενη μεταξύ αγοραστή και πωλητή σχέση.

175 Τέταρτον, δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν ότι αμφότερες πραγματοποίησαν απευθείας πωλήσεις σε ανεξάρτητους πελάτες, στην Κοινότητα ή σε τρίτες χώρες, οι εν λόγω πωλήσεις δείχνουν σαφώς ότι είχαν τις δικές τους υπηρεσίες εξαγωγικών πωλήσεων.

176 Πέμπτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες κακώς διατείνονται ότι η παρουσία εκπροσώπων τους κατά τους επιτόπιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις της Sepco και η συμμετοχή τους στην έρευνα έπρεπε να οδηγήσουν τα κοινοτικά όργανα να συμπεράνουν ότι, παρά τη διαφορετική νομική της προσωπικότητα, η Sepco ήταν στην πράξη η αρμόδια για τις εξαγωγές υπηρεσία των προσφευγουσών. Στην πραγματικότητα, το μόνο που μπορούσαν να συναγάγουν εξ αυτών τα κοινοτικά όργανα είναι ότι, επειδή η Sepco και οι προσφεύγουσες ήταν συνδεόμενες εταιρίες, συνεργάζονταν στο πλαίσιο της έρευνας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

177 Κατά πάγια σχετική με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας νομολογία, ισχύουσα όμως κατ' αναλογία για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, η κατανομή των δραστηριοτήτων παραγωγής και πωλήσεως στο εσωτερικό ομίλου απαρτιζομένου από νομικώς διακρινόμενες εταιρίες δεν αναιρεί καθόλου το γεγονός ότι πρόκειται για μια ενιαία οικονομική οντότητα που οργανώνει με τον τρόπο αυτόν ένα σύνολο δραστηριοτήτων οι οποίες, σε άλλες περιπτώσεις, ασκούνται από μία οντότητα που είναι ενιαία και από νομικής απόψεως (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 250/85, Brother Industries κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5683, σκέψη 16, της 10ης Μαρτίου 1992, C-175/87, Matsushita Electric κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1409, σκέψη 12, και της 13ης Οκτωβρίου 1993, C-104/90, Matsushita Electric Industrial κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-4981, σκέψη 9).

178 Πρέπει να σημειωθεί ότι, όταν διαπιστώνεται ότι ένας παραγωγός αναθέτει εργασίες, που κανονικά είναι εργασίες ενός τμήματος πωλήσεων ενταγμένου στην εσωτερική του οργάνωση, σε μια εταιρία λιανικής πωλήσεως των προϊόντων του την οποία ελέγχει οικονομικά και με την οποία αποτελεί μια ενιαία οικονομική οντότητα, δικαιολογείται το γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα στηρίζονται στις τιμές που κατέβαλε ο πρώτος ανεξάρτητος αγοραστής στη συνδεόμενη επιχείρηση λιανικής. Με το να λαμβάνονται υπόψη οι τιμές της συνδεόμενης επιχειρήσεως λιανικής αποτρέπεται το ενδεχόμενο κόστος, το οποίο προφανώς περιλαμβάνεται στην τιμή πωλήσεως ενός προϊόντος όταν η πώληση αυτή πραγματοποιείται από τμήμα πωλήσεων ενταγμένο στην εσωτερική οργάνωση του παραγωγού, να μην περιλαμβάνεται στην τιμή αυτή όταν η ίδια δραστηριότητα πωλήσεως του προϊόντος ασκείται από εταιρία νομικώς διακρινόμενη, καίτοι οικονομικώς ελεγχόμενη από τον παραγωγό (βλ., επ' αυτού και κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 1992, C-171/87, Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. I-1237, σκέψεις 9 έως 13).

179 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι υφίσταται μια ενιαία οικονομική οντότητα όταν ένας παραγωγός αναθέτει εργασίες που κανονικά είναι εργασίες ενός εσωτερικού τμήματος πωλήσεων σε εταιρία λιανικής διανομής των προϊόντων του την οποία ελέγχει οικονομικώς (βλ., επ' αυτού, απόφαση Canon κατά Συμβουλίου, σκέψη 178 ανωτέρω, σκέψη 9). Ακόμη, η δομή του κεφαλαίου αποτελεί κρίσιμη ένδειξη για την ύπαρξη μιας ενιαίας οικονομικής οντότητας (βλ., επ' αυτού, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα C. O. Lenz υπό την απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1994, C-75/92, Gao Yao κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-3141, I-3142, σημείο 33). Επιπλέον, έχει γίνει δεκτό ότι μια ενιαία οικονομική οντότητα μπορεί να υφίσταται όταν ο παραγωγός αναλαμβάνει ένα μέρος των εργασιών πωλήσεως που είναι

συμπληρωματικές ως προς εκείνες της εταιρίας διανομής των προϊόντων του (απόφαση Matsushita Electric Industrial κατά Συμβουλίου, σκέψη 177 ανωτέρω, σκέψη 14).

180 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως ακριβώς ο ενδιαφερόμενος που ζητεί, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, προσαρμογές με σκοπό να καταστούν συγκρίσιμες η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής προς καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ πρέπει να αποδείξει ότι το αίτημά του είναι δικαιολογημένο, στα κοινοτικά όργανα εναπόκειται να στηριχτούν, εφόσον εκτιμούν ότι οφείλουν να προχωρήσουν σε μια τέτοια προσαρμογή, σε αποδείξεις ή τουλάχιστον σε ενδείξεις από τις οποίες να μπορεί να αποδειχθεί η συνδρομή του παράγοντα δυνάμει του οποίου πραγματοποιείται η προσαρμογή και να προσδιοριστεί η επίπτωσή του επί της συγκρισιμότητας των τιμών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 2002, T-88/98, Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-4897, σκέψη 96).

181 Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα κοινοτικά όργανα προσκόμισαν αποδείξεις, ή τουλάχιστον ενδείξεις, ότι οι εργασίες της Sepco δεν είναι εργασίες ενός εσωτερικού τμήματος πωλήσεων, αλλά μπορούν να εξομοιωθούν προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας.

182 Με την τηλεομοιοτυπία που απέστειλε στις προσφεύγουσες στις 26 Ιουνίου 2006, η Επιτροπή παρέθεσε τρία στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε για να συναγάγει ότι η Sepco ασκούσε εργασίες παρόμοιες προς εκείνες του αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας. Πρώτον, οι προσφεύγουσες πραγματοποίησαν απευθείας πωλήσεις του επίμαχου προϊόντος εντός της Κοινότητας. Δεύτερον, η SPIG Interpipe, η συνδεόμενη εταιρία πωλήσεως στην Ουκρανία, παρενέβη με την ιδιότητα του αντιπροσώπου για τις πωλήσεις των προσφευγουσών προς τη Sepco. Τρίτον, οι σχέσεις της Sepco με τις προσφεύγουσες είναι ανεπαρκείς και από αυτές δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η εν λόγω εταιρία τελεί υπό τον έλεγχό τους ή ότι υφίσταται κοινός έλεγχος της Sepco και των προσφευγουσών.

183 Οι προσφεύγουσες υπενθύμισαν τη φύση των εργασιών της Sepco, με δύο έγγραφα της 22ας Μαρτίου και της 4ης Μαΐου 2006 προς την Επιτροπή. Με αυτά εξήγησαν ότι οι εργασίες της Sepco είναι οι ακόλουθες: η Sepco ασχολείται με τις καθημερινές επαφές με τους υφιστάμενους και τους ενδεχόμενους πελάτες· η Sepco παρουσιάζει τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τη χρήση των σωλήνων χωρίς συγκόλληση που κατασκευάζουν οι προσφεύγουσες· η Sepco προσδιορίζει τις τιμές πωλήσεως και την πολιτική που

μπορούν να γίνουν αποδεκτές από τη σχετική αγορά και τους ενδιαφερόμενους πελάτες η Sepco ζητεί να της υποβάλλονται παραγγελίες και τις παραλαμβάνει η Sepco εκδίδει τα τιμολόγια και συντάσσει όλα τα σχετικά με την πώληση έγγραφα η Sepco ασχολείται με την παροχή υπηρεσιών μετά την πώληση. Εντούτοις, δεν προσκομίζεται η παραμικρή απόδειξη για κανέναν από τους εν λόγω ισχυρισμούς.

184 Όμως, πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με την παρατιθέμενη στη σκέψη 180 ανωτέρω νομολογία, το αρχικό βάρος αποδείξεως φέρει το κοινοτικό εκείνο όργανο το οποίο εκτιμά ότι πρέπει να προβεί σε προσαρμογή και όχι ο ενδιαφερόμενος που θίγεται από την προσαρμογή αυτή. Με γνώμονα την παρατιθέμενη ανωτέρω στις σκέψεις 177 και 178 νομολογία, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα στοιχεία που προβάλλει η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την προσαρμογή στην οποία προέβη βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού δεν είναι αρκούντως πειστικά και, επομένως, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ενδείξεις δικαιολογούσες τη διαπίστωση της υπάρξεως των παραγόντων στους οποίους στηρίχθηκε η σχετική προσαρμογή και τον προσδιορισμό της επιπτώσεώς της επί της συγκρισιμότητας των τιμών.

185 Συγκεκριμένα, πρώτον, όσον αφορά το γεγονός ότι οι προσφεύγουσες πραγματοποίησαν απευθείας πωλήσεις του επίμαχου προϊόντος εντός της Κοινότητας, πρέπει να υπομνησθεί η παρατιθέμενη στην ανωτέρω σκέψη 179 νομολογία, κατά την οποία μια ενιαία οικονομική οντότητα μπορεί να υφίσταται όταν ο παραγωγός αναλαμβάνει ένα μέρος των εργασιών πωλήσεως που είναι συμπληρωματικές ως προς εκείνες της εταιρίας διανομής των προϊόντων του. Όμως, όπως βεβαιώνουν και τα υπομνήματα των διαδίκων, οι απευθείας πωλήσεις εντός της Κοινότητας, τις οποίες πραγματοποίησαν οι προσφεύγουσες, συνεχίστηκαν προς τα νέα κράτη μέλη, σε ένα μεταβατικό στάδιο. Ακόμη, οι προσφεύγουσες επιβεβαίωσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι ο όγκος των απευθείας πωλήσεων αντιπροσώπευε περίπου το 8 % του συνολικού όγκου των πωλήσεων των προσφευγουσών προς την Κοινότητα και, επομένως, ήταν περιθωριακός. Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες διεκπεραίωσαν εργασίες συμπληρωματικές έναντι εκείνων της Sepco και μόνο για μια μεταβατική περίοδο.

186 Δεύτερον, όσον αφορά το γεγονός ότι η SPIG Interpipe, δηλαδή η συνδεόμενη εταιρία πωλήσεως στην Ουκρανία, παρενέβη με την ιδιότητα του αντιπροσώπου για τις πωλήσεις που πραγματοποίησαν οι προσφεύγουσες στη Sepco, το Συμβούλιο ουδόλως εξηγεί πώς το γεγονός ότι η SPIG Interpipe λαμβάνει προμήθεια επί των πωλήσεων των προσφευγουσών στη Sepco αποδεικνύει ότι η Sepco άσκησε εργασίες παρόμοιες

προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας ή αποτελεί στοιχείο που εμποδίζει να θεωρηθεί η εταιρία αυτή ως εσωτερικό τμήμα πωλήσεων των προσφευγουσών.

187 Τρίτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη ανεπάρκεια των σχέσεων της Sepco με τις προσφεύγουσες, σχέσεων βάσει των οποίων δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η εταιρία αυτή τελεί υπό τον έλεγχό τους ή ότι υφίσταται κοινός έλεγχος της εν λόγω εταιρίας και των προσφευγουσών, πρέπει να σημειωθεί ότι από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η Sepco και η NTRP συνδέονται μεταξύ τους μέσω μιας και της αυτής μητρικής εταιρίας, της Allied Steel Holding, που κατείχε το 100 % του κεφαλαίου της Sepco και το 24 % του κεφαλαίου της NTRP, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Επομένως, διαπιστώνεται ότι πρόκειται, εν προκειμένω, για ένα πραγματικό περιστατικό το οποίο, σε περίπτωση που μπορούσε να διασταυρωθεί από άλλα αντίστοιχα στοιχεία, θα μπορούσε να θεμελιώσει την άποψη ότι υπήρχε κοινός έλεγχος της Sepco και της NTRP και το οποίο, εν πάση περιπτώσει, δεν αποδεικνύει την ανεπάρκεια των σχέσεων μεταξύ της Sepco και της NTRP. Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από τον ισχυρισμό του Συμβουλίου ότι οι προσφεύγουσες παρέλειψαν να παράσχουν επαρκείς πληροφορίες όσον αφορά την ταυτότητα των πραγματικών δικαιούχων των μεριδίων της Niko Tube, της SPIG Interpipe και του 76 % του κεφαλαίου της NTRP. Ομοίως, το γεγονός ότι η σχέση μεταξύ Sepco και NTRP είναι αυτή που υφίσταται μεταξύ αγοραστή και πωλητή δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά την απόδειξη του ότι οι τελευταίες δεν αποτελούν μια ενιαία οικονομική οντότητα ή ότι η Sepco ασκεί εργασίες παρόμοιες προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας.

188 Αντιθέτως, από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι η Sepco τελεί υπό τον έλεγχο της Niko Tube ή ότι υπάρχει κοινός έλεγχος των δύο αυτών εταιριών. Ερωτηθείσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επί της υπάρξεως τέτοιου ελέγχου, οι προσφεύγουσες εξήγησαν ότι η σχέση μεταξύ Niko Tube και Sepco απέρρεε, αφενός, από το γεγονός ότι η Niko Tube και η NTRP είχαν τρεις κοινούς μετόχους και, αφετέρου, από το γεγονός ότι η Allied Steel Holding κατέχει το 24 % των μεριδίων της NTRP και το 100 % των μεριδίων της Sepco.

189 Πρέπει να θεωρηθεί ότι από τα στοιχεία αυτά δεν μπορεί να διαπιστωθεί ότι η Sepco τελεί υπό τον έλεγχο της Niko Tube ή ότι υπάρχει κοινός έλεγχος των δύο αυτών εταιριών. Από αυτά προκύπτει μόνον η ύπαρξη έμμεσης σχέσεως μεταξύ των δύο εταιριών.

190 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό το σκέλος του τετάρτου λόγου που αντλείται από την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού, καθόσον το Συμβούλιο προέβη σε προσαρμογή της τιμής εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο των συναλλαγών οι οποίες αφορούν σωλήνες που κατασκευάζει η NTRP. Το ίδιο αυτό σκέλος απορρίπτεται κατά τα λοιπά, ήτοι καθόσον αφορά την προσαρμογή της τιμής εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο των συναλλαγών οι οποίες αφορούν σωλήνες που κατασκευάζει η Niko Tube.

Επί του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού

— Επιχειρήματα των διαδίκων

191 Στο πλαίσιο του τετάρτου λόγου οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, υπό την έννοια ότι μείωση της τιμής πωλήσεως της Sepco κατά ένα ποσό που αντιστοιχεί στο ποσό το οποίο λαμβάνει ένας αντιπρόσωπος που εργάζεται έναντι προμήθειας συνεπάγεται μια λειτουργική ασυμμετρία μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής, ασυμμετρία που επηρεάζει τη συγκρισιμότητα των τιμών.

192 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες αποσιωπούν το γεγονός ότι οι ίδιες εξήγησαν ότι η SPIG Interpipe ελάμβανε προμήθεια για όλες τις πωλήσεις που πραγματοποιούνταν μέσω της Sepco. Δεδομένου ότι η SPIG Interpipe συμμετείχε τόσο στις εσωτερικές πωλήσεις όσο και στις πωλήσεις εξαγωγής και η προσαρμογή κάλυπτε μόνον τη συμπληρωματική συμμετοχή της Sepco στις πωλήσεις εξαγωγής, η σχετική ενέργεια δημιούργησε συμμετρία και όχι ασυμμετρία.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

193 Πρέπει να θεωρηθεί ότι το σκέλος του τετάρτου λόγου που αντλείται από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αυτοτελής ισχυρισμός σε σχέση με το σκέλος του ίδιου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού. Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσαρμογή, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού, δεν είναι δικαιολογημένη, διότι κάθε άλλο παρά καθιστά συγκρίσιμες την κανονική αξία και την τιμή εξαγωγής, δημιουργώντας, αντιθέτως, μια λειτουργική ασυμμετρία. Επομένως, η προσαρμογή αυτή συνιστά πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού.

194 Κατά τη νομολογία, τόσο από το γράμμα όσο και από την οικονομία του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι προσαρμογή της τιμής εξαγωγής ή της κανονικής αξίας μπορεί να πραγματοποιείται αποκλειστικά για να ληφθούν υπόψη οι διαφορές όσον αφορά παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές και, επομένως, τη συγκρισιμότητά τους (απόφαση Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, σκέψη 180 ανωτέρω, σκέψη 94). Με άλλα λόγια, επαναλαμβάνοντας την ορολογία που χρησιμοποίησε η προσφεύγουσα, ο λόγος υπάρξεως μιας προσαρμογής είναι η αποκατάσταση της συμμετρίας μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής.

195 Επομένως, αν ορθώς πραγματοποιήθηκε η προσαρμογή, τούτο σημαίνει ότι αυτή αποκατέστησε τη συμμετρία μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής. Αντιθέτως, αν η προσαρμογή δεν πραγματοποιήθηκε ορθώς, τούτο σημαίνει ότι διατήρησε ή και δημιούργησε μιαν ασυμμετρία μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής.

196 Εν προκειμένω, το σκέλος του τετάρτου λόγου που αντλείται από την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού έγινε δεκτό καθόσον το Συμβούλιο προέβη σε προσαρμογή της τιμής εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο των συναλλαγών οι οποίες αφορούν σωλήνες που κατασκευάζει η NTRP, απορρίφθηκε

όμως καθόσον αφορά την προσαρμογή της τιμής εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο των συναλλαγών οι οποίες αφορούν σωλήνες που κατασκευάζει η Niko Tube (βλ. σκέψη 190 ανωτέρω). Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι υφίσταται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, καθόσον πραγματοποιήθηκε προσαρμογή της τιμής εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο των συναλλαγών οι οποίες αφορούν σωλήνες που κατασκευάζει η NTRP και ότι δεν υφίσταται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού καθόσον πραγματοποιήθηκε προσαρμογή της τιμής εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο των συναλλαγών οι οποίες αφορούν σωλήνες που κατασκευάζει η Niko Tube.

197 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό το σκέλος του τετάρτου λόγου που αντλείται από την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, καθόσον το Συμβούλιο προέβη σε προσαρμογή της τιμής εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο των συναλλαγών οι οποίες αφορούν σωλήνες που κατασκευάζει η NTRP. Το ίδιο σκέλος απορρίφθηκε, κατά τα λοιπά, ήτοι καθόσον αφορά την προσαρμογή της τιμής εξαγωγής των προϊόντων της Sepco, στο πλαίσιο των συναλλαγών οι οποίες αφορούν σωλήνες που κατασκευάζει η Niko Tube.

Επί της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

198 Στο πλαίσιο του έκτου λόγου οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματά τους άμυνας, καθόσον το έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2006 και η τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006, που περιήλθαν σ' αυτές στις 27 Ιουνίου 2006, περιελάμβαναν νέα πραγματικά στοιχεία προς απόδειξη του ότι η Sepco δεν ήταν εξαγωγική υπηρεσία των προσφευγουσών. Διαπράχθηκε επίσης παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν δίδει πρόσφορη απάντηση στα επιχειρήματα των προσφευγουσών επί του ζητήματος αυτού.

199 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέσχε εξηγήσεις όσον αφορά την επίμαχη προσαρμογή με το δεύτερο από 24 Απριλίου 2006 έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων. Οι προσφεύγουσες, που διατείνονται ότι το έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2006 και η τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006 περιελάμβαναν νέα πραγματικά στοιχεία, δεν διευκρίνισαν ποια ήταν τα στοιχεία αυτά ούτε γιατί ήταν νέα. Τέλος, όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, ο προσβαλλόμενος κανονισμός ασχολείται με το ζήτημα της αφαιρέσεως ενός ποσού αντιστοιχούντος σε προμήθεια από την τιμή πωλήσεως της Sepco, ειδικότερα στην αιτιολογική σκέψη 132 στο ζήτημα αυτό αναφέρονται και το πρώτο από 27 Φεβρουαρίου 2006 έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων, το δεύτερο από 24 Απριλίου 2006 έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων και η τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

200 Όσον αφορά την προβαλλόμενη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, η αιτίαση αυτή πρέπει να εξεταστεί με γνώμονα τη νομολογία που παρατίθεται στις σκέψεις 64 και 146 ανωτέρω. Κατά τη νομολογία αυτή, στο πλαίσιο διαδικασιών αντιντάμπινγκ, οι ενδιαφερόμενοι έχουν το δικαίωμα να τηρούνται ενήμεροι επί των πραγματικών περιστατικών και των ουσιωδών παρατηρήσεων βάσει των οποίων σχεδιάζεται η επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ. Επιπλέον, οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να ενημερώνονται όταν έχουν ακόμη τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν λυσιτελώς την άποψή τους πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις του Πρωτοδικείου Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 146 ανωτέρω, σκέψη 83, και της 28ης Οκτωβρίου 2004, Τ-35/01, Shanghai Teraoka Electronic κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. II-3663, σκέψη 330).

201 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες διατείνονται, κατ' ουσίαν, ότι ενημερώθηκαν καθυστερημένα για τους λόγους για τους οποίους διενεργήθηκε προσαρμογή βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι ενδιαφερόμενοι σε μια διαδικασία αντιντάμπινγκ δικαιούνται να ενημερώνονται όχι μόνο για το γεγονός ότι διενεργήθηκε μια τέτοια προσαρμογή, στο πλαίσιο της συγκρίσεως μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, αλλά επίσης για τους λόγους πραγματοποιήσεως της προσαρμογής. Πράγματι, η πληροφορία σχετικά με την προσαρμογή και τους λόγους πραγματοποιήσεώς της είναι ουσιώδης, καθόσον επηρεάζει άμεσα το επίπεδο του δασμού αντιντάμπινγκ. Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι απλώς και μόνον η ανακοίνωση προς τους ενδιαφερομένους ότι πραγματοποιήθηκε μια προσαρμογή, χωρίς να εξηγούνται οι λόγοι, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως επαρκής έναντι της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 64 και 146

ανωτέρω. Πράγματι, από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να παρέχουν στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τις χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους ενδείξεις (απόφαση Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 64 ανωτέρω, σκέψη 17). Όμως, η ανακοίνωση απλώς και μόνον προς τις προσφεύγουσες ότι πραγματοποιήθηκε μια προσαρμογή, χωρίς να εκτίθενται οι λόγοι που δικαιολογούν, κατά την άποψη της Επιτροπής, μια τέτοια προσαρμογή, δεν τους παρέχει τη δυνατότητα να υπερασπίσουν τα συμφέροντά τους, ειδικότερα εξηγώντας γιατί οι λόγοι αυτοί δεν είναι βάσιμοι.

202 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή είχε ενημερώσει τις προσφεύγουσες περί της αποφάσεώς της να προβεί σε προσαρμογή της τιμής εξαγωγής με την οποία εισήγαγαν τα σχετικά προϊόντα οι συνδεόμενοι εισαγωγείς —μεταξύ των οποίων εισαγωγέων περιλαμβανόταν η Sepco— με το πρώτο από 27 Φεβρουαρίου 2006 έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων. Όπως προκύπτει από το ίδιο το κείμενο του τελευταίου αυτού εγγράφου, η εν λόγω προσαρμογή πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και συνίστατο στην αφαίρεση όλων των μεταξύ εισαγωγής και μεταπωλήσεως εξόδων, καθώς και ενός περιθωρίου κέρδους.

203 Με το δεύτερο από 24 Απριλίου 2006 έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων η Επιτροπή πληροφόρησε τις προσφεύγουσες ότι, όσον αφορά τις πωλήσεις προς την Κοινότητα στις οποίες είχε παρέμβει η Sepco, η προσαρμογή είχε πραγματοποιηθεί στην πραγματικότητα βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού και όχι βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, όπως εσφαλμένα αναφέρεται στο πρώτο έγγραφο περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων. Αναφερόταν ότι το ποσό της σχετικής μειώσεως παρέμεινε αμετάβλητο. Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν έδωσε καμία δικαιολογία για την εφαρμογή εν προκειμένω του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού.

204 Με έγγραφο της 4ης Μαΐου 2006 οι προσφεύγουσες ανακοίνωσαν στην Επιτροπή ότι φρονούσαν ότι είναι ουσιώδες να αποδείξει η ίδια ότι οι δραστηριότητες της Sepco ήταν παρόμοιες προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας.

205 Μόλις με την τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006 η Επιτροπή εξήγησε γιατί θεωρούσε ότι οι εργασίες αυτές ήταν παρόμοιες προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας και ότι, επομένως, ήταν δικαιολογημένη μια προσαρμογή βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού. Συναφώς, η Επιτροπή εξέθεσε τρία στοιχεία που απαριθμούνται στη σκέψη 182 ανωτέρω. Επομένως, διαπιστώνεται ότι, όπως επιβεβαίωσε το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δεν είχε γνωστοποιήσει στις προσφεύγουσες την παραμικρή πληροφορία όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι ήταν δικαιολογημένη μια προσαρμογή, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού, πριν από την από 26 Ιουνίου 2006 τηλεομοιοτυπία.

206 Όμως, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η τηλεομοιοτυπία αυτή περιήλθε στις προσφεύγουσες στις 26 Ιουνίου 2006 και ώρα 19:06, ήτοι, όπως σημειώνουν οι προσφεύγουσες, εκτός εργασίμων ωρών. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι προσφεύγουσες έλαβαν γνώση του εγγράφου αυτού στις 27 Ιουνίου 2006, ήτοι κατά την ημερομηνία της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

207 Επομένως, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες δεν μπόρεσαν να λάβουν γνώση των στοιχείων που προέβαλε η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την πραγματοποιηθείσα προσαρμογή, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού, σε χρόνο που να τους παρέχει ακόμη τη δυνατότητα να εκφράσουν λυσιτελώς την άποψή τους συναφώς, πριν το Συμβούλιο εκδώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

208 Εντούτοις, η παρατυπία αυτή εκ μέρους της Επιτροπής δεν μπορεί να συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας δικαιολογούσα την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, παρά μόνον αν οι προσφεύγουσες αποδείξουν όχι ότι ο κανονισμός αυτός θα είχε διαφορετικό περιεχόμενο, αλλά ότι αυτές θα μπορούσαν να οργανώσουν καλύτερα την άμυνά τους αν δεν είχε υπάρξει η εν λόγω παρατυπία (βλ., επ' αυτού, απόφαση Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, σκέψη 134 ανωτέρω, σκέψη 71). Επομένως, εν προκειμένω, πρέπει να προσδιοριστεί αν οι προσφεύγουσες απέδειξαν ότι μια χρονικά προγενέστερη ανακοίνωση των στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006 είχε κάποια πιθανότητα, έστω και μικρή, να οδηγήσει τη διοικητική διαδικασία σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

209 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως σημειώνεται στη σκέψη 182 ανωτέρω, η Επιτροπή, με την τηλεομοιοτυπία που απέστειλε στις προσφεύγουσες στις 26 Ιουνίου 2006, απαρίθμησε τρία στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε για να συναγάγει ότι η Sepco ασκούσε εργασίες παρόμοιες προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας. Όμως, αποδείχθηκε, στις σκέψεις 185 έως 188 ανωτέρω, βάσει των επιχειρημάτων των προσφευγουσών στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, ότι τα τρία αυτά στοιχεία δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως ενδείξεις από τις οποίες να μπορεί να διαπιστωθεί, αφενός, ότι η Sepco ασκεί εργασίες παρόμοιες προς εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται έναντι προμήθειας και, αφετέρου, ότι η Sepco και η NTRP δεν αποτελούν μια ενιαία οικονομική οντότητα. Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι οι προσφεύγουσες απέδειξαν ότι μια προγενέστερη ανακοίνωση των στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006 θα τους είχε παράσχει τη δυνατότητα να προβούν στη σχετική απόδειξη, πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, και, με τον τρόπο αυτό, να στηρίξουν τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν διέθετε κανένα απτό στοιχείο που να δικαιολογεί την επίδικη προσαρμογή.

210 Κατά συνέπεια, αν δεν είχε υπάρξει η παρατυπία της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες θα μπορούσαν να επικαλεστούν, εγκαίρως, τα επιχειρήματα που δεν μπόρεσαν να προβάλουν λόγω της καθυστερήσεως της Επιτροπής να ανακοινώσει τις ως άνω πληροφορίες. Επομένως, θα μπορούσαν να οργανώσουν καλύτερα την άμυνά τους και, ενδεχομένως, να οδηγήσουν τη διοικητική διαδικασία σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

211 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτός ο έκτος λόγος, που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον αφορά την προσαρμογή που έγινε βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού.

212 Όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, η αιτίαση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή εν προκειμένω. Πράγματι, από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 65 ανωτέρω προκύπτει ότι το Συμβούλιο δεν υποχρεούται να δίδει απάντηση, με την αιτιολογία του κανονισμού, σε όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα που επικαλούνται οι ενδιαφερόμενοι κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Επιπλέον, η αιτιολογία δεν απαιτείται να εξειδικεύει όλα τα κρίσιμα πραγματικά ή νομικά στοιχεία, δεδομένου ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται, ιδίως, σε συνάρτηση με το γενικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η οικεία πράξη.

213 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι ναι μεν η Επιτροπή εξέθεσε μόνο συνοπτικά την αιτιολογία της προσαρμογής που έγινε βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού με την αιτιολογική σκέψη 132 του προσβαλλόμενου κανονισμού, από τις ανωτέρω σκέψεις όμως προκύπτει ότι η από 26 Ιουνίου 2006 τηλεομοιοτυπία της Επιτροπής περιλαμβάνει λεπτομερή αιτιολογία των λόγων για τους οποίους πραγματοποιήθηκε η προσαρμογή αυτή.

214 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο έκτος λόγος, που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον αφορά την προσαρμογή που πραγματοποιήθηκε βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού.

Επί της προσφοράς των προσφευγουσών προς ανάληψη υποχρεώσεων

215 Ο πέμπτος λόγος καθώς και ένα μέρος του έκτου λόγου αφορούν το γεγονός ότι η Επιτροπή απέρριψε την προσφορά των προσφευγουσών προς ανάληψη υποχρεώσεων.

216 Κατά τις προσφεύγουσες, η εν λόγω απόρριψη οδήγησε σε εκ μέρους Συμβουλίου:

— παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων (πέμπτος λόγος)

— παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως (έκτος λόγος).

Επί της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

217 Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι υπέστησαν δυσμενή διάκριση.

218 Η δυσμενής διάκριση προκύπτει από το γεγονός ότι, ενώ η Επιτροπή είχε αρχίσει χωριστές διαπραγματεύσεις με τους Ρουμάνους παραγωγούς-εξαγωγείς με σκοπό να καταλήξει σε μια αποδεκτή προσφορά προς ανάληψη υποχρεώσεων, δηλαδή αφορώσα περιορισμένο αριθμό προϊόντων και μέχρις ενός ανωτάτου ορίου, δεν ενημέρωσε τους άλλους παραγωγούς-εξαγωγείς περί της δυνατότητας υποβολής μιας τέτοιας προσφοράς προς ανάληψη υποχρεώσεων αφορώσας περιορισμένο αριθμό προϊόντων και μέχρις ενός ανωτάτου ορίου.

219 Επιπλέον, η δυσμενής διάκριση απορρέει από το ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός διαπιστώνει μεν, στην αιτιολογική σκέψη 248, την ύπαρξη γενικών προβλημάτων συνδεομένων με τις προσφορές προς ανάληψη υποχρεώσεων, αλλά εκθέτει στη συνέχεια, στην αιτιολογική σκέψη 251, ότι τα εν λόγω γενικά προβλήματα δεν αφορούν τους Ρουμάνους παραγωγούς. Παρατηρούν, συναφώς, ότι η αναφορά στον πρόσκαιρο χαρακτήρα των αναλαμβανομένων υποχρεώσεων όσον αφορά τους Ρουμάνους παραγωγούς ουδόλως εξηγεί γιατί μια προσφορά προς ανάληψη υποχρεώσεων που αφορά περιορισμένο χρονικό διάστημα δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτή όσον αφορά τις προσφεύγουσες, δεδομένου ότι το περιορισμένο περιεχόμενο και η περιορισμένη διάρκεια της εν λόγω αναλήψεως υποχρεώσεων μπορούσαν να αποτρέψουν ορισμένα γενικά προβλήματα.

220 Απαντώντας στα επιχειρήματα των προσφευγουσών, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι οι εταιρίες αυτές αμφισβητούν το γεγονός ότι η Επιτροπή δέχθηκε τις προσφορές προς ανάληψη υποχρεώσεων των Ρουμάνων εξαγωγέων και διατείνονται ότι τούτο αποτελεί παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

221 Πρώτον, όσον αφορά τη φερόμενη ως παράνομη αποδοχή των προσφορών των Ρουμάνων εξαγωγέων προς ανάληψη υποχρεώσεων, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η νομιμότητα της απορρίψεως της προσφοράς των προσφευγουσών προς ανάληψη υποχρεώσεων δεν κλονίζεται από τη δήθεν παράνομη αποδοχή των προσφορών των Ρουμάνων εξαγωγέων προς ανάληψη υποχρεώσεων.

222 Δεύτερον, το Συμβούλιο αμφισβητεί την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Καταρχάς, οι προσφεύγουσες είχαν την ευκαιρία να προσφερθούν να αναλάβουν υποχρεώσεις για περιορισμένο αριθμό προϊόντων. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν έπραξαν κάτι τέτοιο, ούτε προσφέρθηκαν να αναλάβουν υποχρεώσεις προβλέπουσες μια επαρκώς υψηλή ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή, η προσφορά τους θα ήταν εκ φύσεως διαφορετική από κάθε προσφορά που θα προέβλεπε μια αρκούντως υψηλή ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή, ή που θα προέβλεπε την πλήρωση κάποιου άλλου όρου, όπως είναι η περιορισμένη διάρκεια και ο περιορισμένος αριθμός των σχετικών προϊόντων.

223 Στη συνέχεια, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή κατέληξε, ορθώς, στο συμπέρασμα ότι η ειδική κατάσταση των Ρουμάνων εξαγωγέων αρκούσε για να εξαλείψει τα γενικά προβλήματα που συνεπαγόταν η προσφορά προς ανάληψη υποχρεώσεων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

224 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, «οι προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων είναι δυνατό να μη γίνονται δεκτές σε περίπτωση που κρίνεται ότι η αποδοχή τους παρουσιάζει πρακτικές δυσκολίες, επί παραδείγματι αν ο αριθμός των πραγματικών ή δυνητικών εξαγωγέων είναι υπερβολικά μεγάλος ή για άλλους λόγους, συμπεριλαμβανομένων [των] λόγων που ανάγονται στην ακολου-

θούμενη γενική πολιτική». Επομένως, από το άρθρο αυτό προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει υπόψη όλες τις πραγματικές περιστάσεις κατά την εκτίμηση προσφοράς προς ανάληψη υποχρεώσεων.

225 Ακόμη, από τη νομολογία προκύπτει ότι καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν υποχρεώνει τα κοινοτικά όργανα να δέχονται προτάσεις προς ανάληψη υποχρεώσεων στον τομέα των τιμών εκ μέρους επιχειρηματιών τους οποίους αφορά έρευνα η οποία προηγείται της επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ. Αντιθέτως, από τον εν λόγω κανονισμό προκύπτει ότι τα ίδια τα κοινοτικά όργανα καθορίζουν αν μπορούν να γίνονται αποδεκτές τέτοιες προτάσεις στο πλαίσιο της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν [βλ., επ' αυτού, σχετικά με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/017, σ. 67), το κανονιστικό περιεχόμενο του οποίου είναι, κατ' ουσίαν, όμοιο προς εκείνο του άρθρου 8 του βασικού κανονισμού, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψη 42].

226 Ωστόσο, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όταν τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, έχει ακόμα περισσότερο θεμελιώδη σημασία ο σεβασμός των προβλεπόμενων από την κοινοτική έννομη τάξη εγγυήσεων, στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών, και ότι μεταξύ αυτών των εγγυήσεων περιλαμβάνεται, ιδίως, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων (βλ., επ' αυτού, απόφαση Shandong Reipu Biochemicals κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 63).

227 Κατά τη νομολογία, η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων απαγορεύει να αντιμετωπίζονται όμοιες καταστάσεις κατά τρόπο διαφορετικό και διαφορετικές καταστάσεις καθ' όμοιο τρόπο, εκτός αν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουλίου 1998, T-118/96, Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2991, σκέψη 96).

228 Καθόσον η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για να δέχεται ή να απορρίπτει προσφορά εκ μέρους ενδιαφερομένου να αναλάβει υποχρεώσεις σχετικές με τις τιμές και μπορεί να λαμβάνει υπόψη όλες τις πραγματικές περιστάσεις που συνδέονται με μια τέτοια προσφορά, οι εν λόγω πραγματικές περιστάσεις πρέπει να είναι απολύτως συγκρίσιμες για να μπορεί να συναχθεί παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

229 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες δεν αμφισβητούν το κύρος των προσφορών προς ανάληψη υποχρεώσεων εκ μέρους των Ρουμάνων παραγωγών-εξαγωγέων, τις οποίες δέχθηκε η Επιτροπή. Εντούτοις, θεωρούν ότι υπέστησαν δυσμενή διάκριση, καθόσον η Επιτροπή τούς επεφύλαξε διαφορετική μεταχείριση έναντι της επιδειχθείσας στους Ρουμάνους παραγωγούς-εξαγωγείς. Όμως, διαπιστώνεται ότι οι προσφεύγουσες ουδέποτε εξήγησαν για ποιο λόγο η κατάστασή τους ήταν συγκρίσιμη προς εκείνη των Ρουμάνων παραγωγών-εξαγωγέων, περιοριζόμενες να περιγράψουν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία, κατ' αυτές, στοιχειοθετούν μια τέτοια δυσμενή διάκριση.

230 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να σημειωθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, μια θεμελιώδης προϋπόθεση για την αποδοχή από την Επιτροπή μιας προσφοράς προς ανάληψη υποχρεώσεων είναι ότι ο «εξαγωγέας [θα] αναλάβει κατά τρόπο ικανοποιητικό υποχρεώσεις με αντικείμενο την αναθεώρηση των τιμών […] ή τη διακοπή των εξαγωγών […] σε τιμές που απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ». Όμως, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι ο κύριος λόγος για τον οποίο η Επιτροπή απέρριψε την προσφορά των προσφευγουσών προς ανάληψη υποχρεώσεων είναι ότι τα ελάχιστα όρια τιμών κατά την εισαγωγή που αυτές πρότειναν δεν αρκούσαν για την εξάλειψη των επιζήμιων συνεπειών του ντάμπινγκ. Αντιθέτως, από τα υπομνήματα του Συμβουλίου προκύπτει ότι η Επιτροπή θεωρούσε ότι οι ελάχιστες τιμές κατά την εισαγωγή, που πρότειναν οι Ρουμάνοι παραγωγοί-εξαγωγείς, αρκούσαν για την εξάλειψη των επιζήμιων συνεπειών του ντάμπινγκ.

231 Επομένως, πρέπει να συναχθεί, όπως εκθέτει το Συμβούλιο, ότι, δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν προσφέρθηκαν να αναλάβουν υποχρεώσεις προβλέπουσες αρκούντως υψηλή τιμή κατά την εισαγωγή, η προσφορά τους ήταν εκ φύσεως διαφορετική από κάθε άλλη τέτοια προσφορά προβλέπουσα αρκούντως υψηλό ελάχιστο όριο τιμής κατά την εισαγωγή. Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλουν οι προσφεύγουσες, ειδικότερα, από τα επιχειρήματα σχετικά με την παράλειψη της Επιτροπής να προτείνει στις τελευταίες να προσφερθούν να αναλάβουν υποχρεώσεις αφορώσες περιορισμένο χρονικό διάστημα και μέχρις ενός ανωτάτου ορίου τιμών.

232 Επομένως, ο πέμπτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

233 Στο πλαίσιο του έκτου λόγου οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιλαμβάνει πρόσφορη αιτιολογία σε απάντηση στα επιχειρήματά τους σχετικά με τις δυσμενείς διακρίσεις όσον αφορά την προσφορά προς ανάληψη υποχρεώσεων περί των τιμών.

234 Κατά το Συμβούλιο, το ζήτημα αυτό εξετάστηκε στο πλαίσιο του προσβαλλόμενου κανονισμού, του δευτέρου από 24 Απριλίου εγγράφου περί τελικής αποκαλύψεως στοιχείων 2006 και του εγγράφου της 30ής Μαΐου 2006 και της τηλεομοιοτυπίας της 26ης Ιουνίου 2006.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

235 Πρέπει να σημειωθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιλαμβάνει, στις αιτιολογικές σκέψεις 246 έως 257, πλήρη έκθεση των λόγων για τους οποίους έγινε δεκτή η εκ μέρους των Ρουμάνων παραγωγών-εξαγωγέων προσφορά προς ανάληψη υποχρεώσεων, ενώ εκείνη άλλων εταιριών, περιλαμβανομένων των προσφευγουσών, απορρίφθηκε.

236 Επιπλέον, η Επιτροπή είχε ήδη δικαιολογήσει, μερικώς, τη θέση της με το έγγραφο της 30ής Μαΐου 2006 και με την τηλεομοιοτυπία της 26ης Ιουνίου 2006.

237 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο έκτος λόγος, που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον αφορά την προσφορά των προσφευγουσών προς ανάληψη υποχρεώσεων.

Επί του τρόπου μεταχειρίσεως των εξόδων πωλήσεως, των διοικητικών δαπανών και άλλων γενικών εξόδων της SPIG Interpipe

Επιχειρήματα των διαδίκων

238 Στο πλαίσιο του έκτου λόγου, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιλαμβάνει ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά την αφαίρεση των γενικών εξόδων, των διοικητικών δαπανών και των εξόδων πωλήσεως της SPIG Interpipe.

239 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες δεν εξέθεσαν σε ποιο ακριβώς ζήτημα αναφέρονται, ο λόγος που αντλείται από τη συναφή παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως είναι προδήλως αστήρικτος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

240 Κατά το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού αυτού, και κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχεία γ΄ και δ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς, τα αιτήματα του προσφεύγοντος και συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο καθού διάδικος να προετοιμάσει την άμυνά του και το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής. Προς εξασφάλιση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή πρέπει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά πάντως κατά τρόπο εύλογο και κατανοητό, από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου της προσφυγής (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 1997, T-195/95, Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-679, σκέψη 20, και της 3ης Φεβρουαρίου 2005, T-19/01, Chiquita Brands κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-315, σκέψη 64).

241 Όμως, διαπιστώνεται ότι, όπως ισχυρίζεται το Συμβούλιο, οι προσφεύγουσες δεν εξέθεσαν με τρόπο αρκούντως σαφή και συγκεκριμένο το επιχείρημα σχετικά με την αφαίρεση των γενικών εξόδων, των διοικητικών δαπανών και των εξόδων πωλήσεως της SPIG Interpipe, στο οποίο διατείνονται ότι δεν δόθηκε απάντηση.

242 Επομένως, ο έκτος λόγος πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος καθόσον αφορά τα έξοδα πωλήσεως, τις διοικητικές δαπάνες και τα άλλα γενικά έξοδα της SPIG Interpipe.

243 Από τις ανωτέρω σκέψεις, ειδικότερα δε από τα συμπεράσματα που συνάγονται στις σκέψεις 190, 197 και 211 ανωτέρω, προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πρέπει να ακυρωθεί μερικώς, καθόσον τα εμπλεκόμενα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε προσαρμογή της τιμής εξαγωγής της Sepco.

Επί των δικαστικών εξόδων

244 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.

245 Εν προκειμένω, τα αιτήματα ακυρώσεως των προσφευγουσών κρίθηκαν εν μέρει βάσιμα. Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, κατ' ορθή εκτίμηση των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, το Συμβούλιο πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα και το ένα τέταρτο των εξόδων των προσφευγουσών, οι δε τελευταίες να φέρουν τα τρία τέταρτα των δικών τους δικαστικών εξόδων.

246 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 954/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κροατίας, Ρουμανίας, Ρωσίας και Ουκρανίας, την κατάργηση των

κανονισμών (ΕΚ) 2320/97 και (ΕΚ) 348/2000 του Συμβουλίου, τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης και επανεξέτασης ενόψει της λήξης ισχύος των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και τον τερματισμό των διαδικασιών ενδιάμεσης επανεξέτασης των δασμών αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ρωσίας και Ρουμανίας και Κροατίας και Ουκρανίας, καθόσον ο δασμός αντιντάμπινγκ για τις εξαγωγές προς την Ευρωπαϊκή Κοινότητα προϊόντων που κατασκευάζουν η Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) και η Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) υπερβαίνει εκείνον που θα ίσχυε αν δεν είχε γίνει προσαρμογή της τιμής εξαγωγής λόγω προμήθειας, όταν οι πωλήσεις πραγματοποιούνταν μέσω συνδεόμενου εμπόρου χονδρικής, ήτοι μέσω της Sepco SA.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα και το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων των προσφευγουσών. Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Μαρτίου 2009.

(υπογραφές)

Πίνακας περιεχομένων

Το νομικό πλαίσιο . . . . . II - 392

Ιστορικό της διαφοράς . . . . . II - 396

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων . . . . . II - 400

Σκεπτικό . . . . . II - 402

Επί του υπολογισμού της κανονικής αξίας . . . . . II - 403

Επί του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως . . . . . II - 404

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 404

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 406

Επί της παραβάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων . . . . . II - 411

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 411

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 411

Επί της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως . . . . . II - 413

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 413

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 413

Επί των συνεπειών που είχε η έλλειψη απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο εκ μέρους των συνδεόμενων με τους κοινοτικούς παραγωγούς εταιριών . . . . . II - 415

Επί της παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5, 6 και 7, του βασικού κανονισμού II - 416

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 416

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 420

Επί της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων . . . . . II - 429

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 429

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 430

Επί της παραβάσεως του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού . . . . . II - 432

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 432

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 432

Επί της παραβάσεως του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού . . . . . II - 437

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 437

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 437

Επί της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως . . . . . II - 438

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 438

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 439

Επί της προσαρμογής των τιμών πωλήσεως της Sepco . . . . . II - 443

Επί του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο θ΄, του βασικού κανονισμού . . . . . II - 444

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 444

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 448

Επί του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού . . . . . II - 452

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 452

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 453

Επί της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως . . . . . II - 454

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 454

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 455

Επί της προσφοράς των προσφευγουσών προς ανάληψη υποχρεώσεων . . . . . II - 459

Επί της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων . . . . . II - 460

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 460

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 461

Επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως . . . . . II - 464

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 464

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 464

Επί του τρόπου μεταχειρίσεως των εξόδων πωλήσεως, των διοικητικών δαπανών και άλλων γενικών εξόδων της SPIG Interpipe . . . . . II - 465

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 465

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 466

Επί των δικαστικών εξόδων . . . . . II - 467